

سه خواست ویژه روز کارگر و احکام بیدادگاه سقز

رضا مقدم

نمی خواهم کسی به ما ترحم کند

مصاحبه انجمن جمال چراغ ویسی با
نجیبه صالح زاده

اطلاعیه کمیته اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری علیه حکم محکومیت دستگیرشدگان روز کارگر سقز

انجمن: از وقتی که حکم ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید همسران محمود صالحی از طرف دادگاه به شما و یا وکلای شما ابلاغ شد، وضع روحی شما و خانواده تان چگونه است؟

نجیبه: با سلام به حضور شما و دست اندرکاران انجمن، باید بگویم که این اولین بار یا آخرین بار نیست که همسرم با چنین وضعی روبرو میشود. من از زمانی که با او ازدواج کردم همیشه در معرض خطر و تهدید مسنولان اداره اطلاعات بوده ایم و تلفن های ما مرتب شنود می شود. یعنی حتی یک روز هم با خیال آسوده صبح را غروب نکرده ایم. این تنها همسرم نیست که تاکنون محکوم به زندان شده فعالان کارگری دیگر هم زندان رفته اند. کلا فعالان کارگری ایران در این خطر هستند که به زندان محکوم بشوند. چون با ابلاغ این حکم ناعادلانه مردم دسته دسته به خانه ما و یا به گونه های متفاوت با ما همدردی کردند به شکلی که اصلاً ما احساس ناراحتی نکردیم. و ابلاغ چنین احکام ناعادلانه برای فعالان کارگری چیزی نیست جز روشن شدن بی قانونی در حق کارگران ایران برای همه دنیا. من هم با بچه هایم در کشوری زندگی می کنیم که نفس کشیدن هم جرم است و آن را با گوشت و استخوان لمس کرده ایم.

کارگران ایران برای تحقق حکم جهانی طبقه خود برای اول ماه مه همواره برای دستیابی به ۳ خواست مبارزه کرده اند؛ برسمیت شناساندن اول ماه مه بعنوان روز جهانی کارگر به رژیم های حاکم؛ تعطیل بودن این روز؛ و آزادی برگزاری مراسم مستقل و غیر دولتی. مبارزات و فعالیت های کارگران ایران در راه دستیابی به سه مطالبه ویژه روز کارگر قدمتی به اندازه عمر طبقه کارگر ایران دارد. هر نسل دستاوردهای این مبارزه را از نسل قبل از خود تحویل گرفته و همانند دو امدادی آنرا جلو برده و به نسل بعد تحویل داده است. اول ماه مه سال ۱۳۸۳ در سقز و وقایع بعد از آن یکی از مقاطع حساس و برجسته مبارزه نسل ما در این تاریخ پر فراز و نشیب بوده است.

اقدام کارگران سقز برای برگزاری مراسم مستقل و غیر دولتی روز کارگر در سال ۱۳۸۳ با حمله نیروهای انتظامی رژیم اسلامی روبرو شد و به بازداشت دهها نفر در این روز و زندانی کردن ۷ نفر از آنها منتهی گشت. اعتراض به این دستگیریها و تاکید بر حق کارگران ایران برای راهپیمایی در

بیدادگاههای رژیم اسلامی احکام ۷ نفر دستگیرشدگان اول ماه مه سقز را اعلام کردند. در این احکام همانقدر که تبرئه هادی تنومند و اسماعیل خودکام شادی آفرین است، احکام محکومیت محمود صالحی به ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید در قروه، جلال حسینی به سه سال زندان، محسن حکیمی به ۲ سال زندان، محمد عبدی پور به ۲ سال زندان و برهان دیوارگر به ۲ سال زندان، باعث انزجار است.

بنابر احکامی که نزد وکلای دستگیرشدگان سقز است مقامات قضایی رژیم اسلامی از وارد آوردن اتهامات پوچ قبلی خویش دست برداشته اند و این احکام بشدت سنگین را تنها بر قصد آنها برای برگزاری مراسم روز کارگر در سقز و بر اساس ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی صادر کرده اند که در آن آمده است: "هرگاه دو نفر یا بیشتر اجتماع و تبانی نمایند که جرایمی بر ضد امنیت داخلی یا خارج کشور مرتکب شوند یا وسایل ارتکاب آن را فراهم نمایند در صورتی که عنوان محارب بر آنان صادق نباشد به دو تا پنج سال حبس محکوم خواهند شد."

بقیه در صفحه ۳

بقیه در صفحه ۲

بقیه در صفحه ۴

پیش بسوی ایجاد تشکلهای کارگری به نیروی خود کارگران!

نمی خواهیم کسی به ما ترحم کند

انجمن: ارزیابی شما در رابطه با حکم چیست؟

خجیبه: من توضیح دادم که در کشور ما نفس کشیدن جرم است و من کاملاً می دانم همسرم برای چه چیزی مبارزه می کند. همسرم برای رهایی طبقه کارگر مبارزه میکند که آن هم شامل من و بچه هایم میشود. با توجه به این نکات نظام سرمایه داری هیچ وقت نمی آید که دودستی خواسته های طبقه کارگر را به آنان تقدیم کند. دولت های محافظ سرمایه داران با دستگاه های سرکوبی که در خدمت دارند هر روز به بهانه های واهی (مثل احکام صادره برای کارگران سقز) کارگران را سرکوب میکند. البته صحبت من به این معنا نیست که دست روی دست بزاریم و به این احکام اعتراض نکنیم. ما تمام توان خود و دلسوزان طبقه کارگرا را به اعتراضات علیه این احکام دعوت میکنیم. چون کارگران سقز در واقع هیچ گونه جرمی مرتکب نشدند و این احکام غیر انسانی است و از پیش تعیین شده می باشد.

انجمن: با توجه به فشارهای زیادی که روی رهبران کارگری هست و در

شرایطی که منطق و قانون حکم نمی کند، فکر می کنید عاقلانه است که محمود این فعالیتها را میکند؟

خجیبه: عزیزان، من نه رو به محمود حرف میزنم و نه فردی به جنبش کارگری می نگرم، بلکه رو به کلیه رهبران کارگری حرف می زنم. بلی کاملاً منطقی و عاقلانه است که رهبران کارگری شجاعانه و فداکارانه برای رسیدن به اهدافی که دارند و خواست ۹۵ درصد افراد جامعه است فعالیت کنند. اگر در سال ۱۳۶۸ جمال چراغ ویسی بخاطر سخنرانی در روز جهانی کارگر اعدام می شود. امروز با فعالیت و پشتکار فعالان کارگری این اعدام به ۵ سال زندان تقلیل یافته. پس به این نتیجه می رسیم هر زمان فعالان کارگری و کارگران اعتراضات خود را افزایش دهند به همان اندازه سرمایه داران ترسو عقب نشینی میکنند.

انجمن: برابر شنیده ها می گویند تجمع غیر قانونی شده و امنیت مردم به خطر افتاده؟

خجیبه: اولاً تجمعی برگزار نشده. دوماً اگر کارگران امنیت مردم را به خطر انداختند باید خود مردم شاکی باشند نه کسی که اصلاً از قانون هیچ چیزی بلد نیست، اینها فقط میخواهند به حقوق دیگران تعرض کنند. اگر این اشخاص به امنیت مردم

احترام میگذارند چرا یک عده مامور مثل مغولان به منزل من حمله کردند؟ منزل من که پارک کودک نبود تا بیایند جلو اشخاصی را بگیرند که به امنیت جامعه لطمه میزنند؟ اگر در کشور ما قانون حاکم بود باید حمله کنندگان به صفوف کارگران محاکمه می شدند نه کارگران! چون در قانون اساسی اصل بیست و هفتم آمده "تشکیل اجتماعات و راه پیمایی ها، بدون حمل سلاح، به شرط آنکه مخل مبانی اسلام نباشد آزاد است." حال مردم باید از کلیه حمله کنندگان به صفوف کارگران سقز سنوال کنند که در کجا و چه کسی شعار براندازی و یا شعاری دادند تا مخل مبانی اسلام باشد؟ آیا آن روز که فردی بنام علا کرمی که یکی از ماموران آگاهی است به من و پدر محمود که ۱۱۰ سال سن دارد حمله کرد و ما را تهدید به کشتن کرد. چه کسی باید جواب آن را بدهد، اگر در کشور ما قانون حاکم بود باید این مامور را محاکمه می کردند، مگر این اشخاص امنیت منزل من را به خطر نیانداختند که حال حرف از امنیت مردم می زنند! به راستی تعجب آور است کسانی که خود مخل امنیت مردم هستند، سخن از امنیت می گویند. این قضاوت را باید به همه پرسی بگذاریم.

انجمن: حالا این فریاد اعتراض آمیز شما علیه این احکام چطوری خواهد بود؟ به

به پیش!

چه شکلی میخواهید علیه این حکم ناعادلانه بایستید؟

خجیبه: ما به هر شکلی که خود تشخیص دهیم در برابر این احکام ناعادلانه صدای اعتراض خود را بلند و به گوش تمام جهان می رسانیم تا مردم جهان از این حکم ناعادلانه با خبر شوند و این مشخص است که ما باید از طریق رسانه ها، کمپین ها، تجمع ها، مصاحبه ها و تشکیل کمیته های حمایت از حقوق دستگیرشدگان اول ماه مه این امر مهم را به انجام برسانیم.

انجمن: به نظر شما مردم در داخل برای تقویت کمپین ها چکار کنند؟

خجیبه: خوب طبیعی است هدف از گذاشتن کمپین لغو کلیه اتهامات وارده به کارگران دستگیر شده اول ماه مه ۱۳۸۳ می باشد و مردم و کارگران باید فعالانه در این کمپین ها شرکت کنند، شرکت هرچه وسیعتر مردم یعنی تغییرتوازن قوا به نفع کارگران ایران.

انجمن: در خارج چه؟

خجیبه: در خارج مردم برای اعتراض آزاد تر هستند و می توانند در جلو مراکز دولت ایران تجمع کنند و خواستار لغو کلیه اتهامات وارده به کارگران شوند.

بقیه در صفحه ۳

به پیش!

Postfach 940166
60459 Frankfurt
Germany

bepish@hotmail.fr

به پیش! زیر نظر شورای نویسندگان و ویراستاران منتشر میشود. مسئولیت هر مطلب درج شده بر عهده نویسنده آن است. نظرات جمعی شورا در سرمقاله یا مقالاتی با امضای **به پیش!** منعکس میگردد. شورا در رد یا پذیرش و نیز در کوتاه کردن و ویرایش هر نوشته رسیده آزاد است و تصمیمات خود را به اطلاع فرستنده آن میرساند.

بقیه از صفحه ۲

نمی خواهم کسی به ما ترحم کند

عزیزان صرفاً نوشتن نامه و جمع کردن امضاء کافی نیست فعالان و کلیه مراکز کارگری باید عملاً وارد کارزار شوند. این بستگی به فعالان جنبش کارگری در خارج دارد که این فعالیت ها چگونه و چطور سازماندهی شود.

انجمن: آخرین سنوال، وقتی محمود به زندان برود منبع درآمد شما چیست؟

نجیبه: خانواده ما 5 نفر هستیم و این طبیعی است که ما در زمان محمود هم زندگی را به سختی میگذرانیم. در منطقه ما نان آور خانواده مرد است با این وجود ما نان آور خانواده را از دست می دهیم و این طبیعی است که زندگی خیلی سختی را در پیش خواهیم داشت 5 سال زندان و 3 سال تبعید زمان کمی نیست تازه اگر به محکومیتش اضافه نشود. ولی با این حال هم نمی خواهم کسی به ما ترحم کند و من خودم عملاً وارد بازار کار خواهم شد و خانواده را با یک نفر زندانی تامین میکنم.

انجمن: منظور شما از ترحم چیست؟

نجیبه: بعد از اعلام حکم از طرف دادگاه انقلاب اسلامی شهر سقز به وکلای کارگران دستگیر شده سقز و بازتاب آن در رسانه های خارج از ایران و موضع سریع کنفدراسیون اتحادیه

بقیه از صفحه ۱

علیه حکم محکومیت دستگیرشدگان روز کارگر سقز

مراسم روز کارگر هیچ جرمی مرتکب نشده اند که مجازات شوند. این احکام خللی بر اراده جنبش کارگری و فعالینش در مبارزه برای خواسته های برحقشان ایجاد نمیکند و آنها را از اقدام برای برگزاری مراسم مستقل و غیر دولتی روز کارگر باز نمی دارد. جنبش کارگری ایران اقدام شجاعانه آنها برای برگزاری مراسم روز کارگر سقز را مایه مباهات و افتخار خود می داند و به آن می بالد. جنبش کارگری ایران و فعالینش احکام صادره را قطعاً اقدامی مستقیم علیه خود و کل طبقه می دانند و زیرپا گذاشتن این حق جهانی کارگران و اذیت و آزار کارگرانی که قصد برگزاری مراسم خود را داشته خواستار پس گرفته شدن فوری و بدون قید و شرط آن هستند. این رژیم اسلامی و دستگاه قضایی رسوا و ننگین آن است که برای اند باید مورد بازخواست کارگران و تشکلهای کارگری قرار گیرد و محاکمه و مجازات شود. *

کمیته اجرایی

اتحاد سوسیالیستی

کارگری

۲۱ آبان ۱۳۸۴

پس گرفته شدن اتهامات پوچ و بی پایه اولیه مقامات قضایی رژیم اسلامی به دستگیرشدگان سقز تنها با اعتراضات وسیع در داخل و خارج کشور و به ویژه از طرف تشکلهای کارگری بین المللی ممکن شده است و احکام فعلی نیز زیر فشار اعتراضات وسیع پس گرفته خواهد شد. از همان ابتدا همه معترضین و از جمله کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری آزاد با هوشیاری کامل تمامی اتهامات وارده را بی اساس قلمداد کردند و تنها دلیل دستگیری آنها را تلاش برای برگزاری اول ماه مه دانستند. با این احکام، رژیم اسلامی رسماً پذیرفته است که برگزاری مراسم مستقل و غیر دولتی روز کارگر در ایران جرم و مجازات آن در بهترین حالت بین دو تا پنج سال زندان است. قوه قضائیه بدنام رژیم اسلامی با این احکامش علیه روز جهانی کارگر همه شرایط را برای مواخذه رژیم در مجامع کارگری جهانی فراهم آورده است.

برگزاری مراسم مستقل و غیر دولتی در روز جهانی کارگر حق طبیعی و انکار ناپذیر کارگران ایران است. دستگیرشدگان اول ماه مه سقز در اقدام برای برگزاری

های آزاد کارگری جهان اکثر مردم از این حکم ناعادلانه خبردار شدند. به این دلیل مردم برای ابراز تاسف به ما سرزدند. این سرزدنها معمولاً به بحث کشیده می شد و کسانی اظهار می دارند که "محمود زن و بچه دارد نباید دنبال این کارها برود، کسی برای شما کاری نمی کنند، فردا همان اشخاص که امروز محمود خود را برای آنان فدا می کند از شما هیچ سراغی نمیگیرند و غیره..." من به آن اشخاص می گویم که ما هیچ گونه احتیاجی به شما نداریم.

انجمن: سنوالات ما تمام شد. اگر شما حرف یا پیامی دیگری دارید بفرمائید؟

نجیبه: من از شما تشکر میکنم و آرزو دارم در راه مبارزه طبقاتی پیروز باشید در پایان باید بگویم که در جامعه ما زندگی خیلی سخت و طاقت فرسا است بی حقوقی، اخراج، ندادن حقوق ماه های کارکرد کارگران از طرف کارفرما، حمله به کارگران، تهدید، بی حرمتی از طرف مسئولان، فقر، بیکاری و ده ها موارد دیگر مصائب کمی نیست. با این وجود من از کلیه سازمانهای حقوق بشر، اتحادیه های آزاد کارگری، فعالان کارگری و انسان های آزادی خواه در سراسر جهان میخواهم تا ما را در این شرایط همراهی کنند. همراهی هرچه وسیع تر شما در این راه عقب نشینی سرمایه داران و دولت حامی آنان را به دنبال دارد.

پیروز باشید

۸۴/۹/۱

بقیه از صفحه ۱

سه خواست ویژه روز کارگر و احکام بیدادگاه سقز

روز کارگر با دخالت کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری و دبیرکل سازمان جهانی کار ابعاد بین المللی به خود گرفت و برای اولین بار و در ابعاد وسیع صف مبارزه کارگران ایران برای تحقق خواسته های ویژه روز کارگر از رویارویی مستقیم طبقه کارگر ایران و رژیم حاکم فراتر رفت.

ابتدا نیروهای نظامی و انتظامی رژیم اسلامی مطابق عادت همیشگی با حمله به کارگرانی که قصد تظاهرات داشتند، دهها نفر را بازداشت کردند. ساعاتی بعد همه آنها بجز ۷ نفر آزاد شدند. هر ۷ نفر دستگیر شده بلافاصله دست به اعتصاب غذا زدند. دستگیر شدگان در زندان سقز برگزاری مراسم نیمه کاره روز کارگر را با خواندن سرود انترناسیونال و تصویب يك قطعنامه به پایان بردند. چه شورانگیز و غرور آفرین است برگزاری مراسم روز کارگر و سرود انترناسیونال خواندن هنگام اسارت.

فردای آنروز دستگیر شدگان را به زندان سنندج منتقل کردند. خبر دستگیری در سقز که محمود صالحی نیز یکی از آنها بود برای نمایندگان کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری که ۲ روز قبل با وی در تهران به همراه مترجمش محسن حکیمی ملاقات کرده بودند، تکان

دهنده بود. اعتصاب غذای زندانیان، عکس العمل سریع کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری و شخص دبیرکل سازمان جهانی کار در کنار اعتراضات وسیعی که توسط نیروهای چپ در خارج کشور صورت گرفت مانع از آن شد تا قوه بی حیثیت قضائیه رژیم اسلامی با دستگیر شدگان مطابق عادت مادر زادی خود رفتار کند؛ یعنی آنها را ماهها و بدون ملاقات و یا بدون وارد ساختن هیچ اتهامی در زندان نگه دارد، کاری که هم اکنون نزدیک به ۴ ماه است با عبدالفتاح سلطانی وکیل زهرا کاظمی و عضو هیات مدیره کانون وکلا انجام میدهد. دستگیرشدگان بعد از ۱۲ روز ولو با وثیقه های سنگین که توسط مردم شریف شهر سقز تامین گشت آزاد شدند.

قوه بی ابروی قضائیه رژیم اسلامی که نتوانسته بود دستگیرشدگان را در زندان نگه دارد مطابق عادت مالوف کوشید تا برای دستگیرشدگان پاپوش بدوزد، همانطور که برای ناصر زرافشان وکیل شجاع خانواده های قتل های زنجیره ای پاپوش دوختند و روانه زندانش کردند. لیستی از اتهامات بی پایه و اساس را به دستگیرشدگان وارد کردند، از جمله عضویت و هواداری آنها از تعدادی از سازمانهای سیاسی چپ و سوسیالیست. عکس العمل سریع و هوشیارانه محمود صالحی و گای رایدر به این اتهامات از دو نظر واجد اهمیت بود. اولاً به رژیم قاطعانه نشان داد که پاپوش دوزی برای دستگیرشدگان مطلقاً غیرقابل قبول است. و دوم اینکه مانع شد تا عده ای ضد حزب در داخل و خارج کشور به بهانه و تحت پوشش رد کردن این

اتهامات، علیه سازمانها و احزاب چپ و سوسیالیست تبلیغات کنند و مطابق عادت همیشگی، کارگران را از ارتباط با این احزاب و سازمانها بر حذر دارند.

احکام صادره برای دستگیرشدگان نشان می دهد که قوه رسوای قضائیه رژیم اسلامی ناچار شده تا دست از پاپوش دوزی برای دستگیر شدگان بردارد. هادی تنومند و اسماعیل خودکام تبرئه شدند و ۵ نفر دیگر بر اساس ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی مبنی بر اینکه "هرگاه دو نفر با بیشتر اجتماع و تبانی نمایند که جرایمی بر ضد امنیت داخلی و یا خارج کشور مرتکب شوند یا وسایل ارتکاب آن را فراهم نمایند در صورتی که عنوان محارب بر آنان صادق نباشد به دو تا پنج سال حبس محکوم خواهند شد." به زندان و تبعید محکوم شده اند. بیدادگاه سقز برای محمود صالحی ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید در قروه تعیین کرده است. همچنین بیدادگاه ضد انقلاب سقز مقاله محمود صالحی درباره حداقل دستمزد سال ۱۳۸۲ را شامل "تشویش اذهان عمومی" دانسته و رسیدگی به آنرا به بیدادگاههای عمومی احاله داده است. البته این بدین معنا نیست که قوه بدنام قضائیه رژیم اسلامی حداقل مطابق قوانین خودشان، عمل میکند. این نشان میدهد که محمود صالحی شامل اتهامات زنجیره ای شده و قرار نیست دست از سرش بردارند. مطابق این احکام برای جلال حسینی ۳ سال و برای محسن حکیمی، محمد عبدی پور و برهان دیوارگر هر يك ۲ سال زندان تعیین کرده اند. اکنون رژیم اسلامی با صدای بلند اعلام کرده است این

احکام برای اقدام کارگران برای برگزاری روز جهانی کارگر است. این احکام از نظر طبقه کارگر جهانی و طبقه کارگر ایران غیر قابل پذیرش است. آزادی در برگزاری مراسم روز کارگر حق انکار ناپذیر تمام کارگران ایران و جهان است. محکوم شدگان بیدادگاه اول ماه مه سقز در اقدام برای برگزاری مراسم روز کارگر هیچ جرمی مرتکب نشده اند که مجازات شوند. رژیم اسلامی باید این احکام را فوراً و بدون قید و شرط پس بگیرد و این با مبارزه و اعتراضات قاطع و گسترده در داخل و خارج کشور و همچنین دخالت تشکلهای کارگری جهانی کاملاً ممکن است.

اعتراض و مبارزه برای لغو احکام بیدادگاه سقز بخشی از مبارزه بیش از صد ساله طبقه کارگر برای سه خواست ویژه اول ماه مه است. به این اعتبار، این مبارزه همانند خود روز کارگر امری است مربوط به کل آحاد طبقه کارگر ایران و جهان، مستقل از گرایشات و عقاید سیاسی و ایدئولوژیک درون طبقه. اکنون دستگیر شدگان سقز و در راس همه آنها محمود صالحی که متهم ردیف اول این پرونده است مبارزان صف اول مبارزه صد ساله طبقه کارگر ایران برای تحقق ۳ سه خواست ویژه روز کارگر هستند و آنرا نمایندگی می کنند. این مبارزه بخشی از طبقه جهانی کارگر است که در يك کشور معین میکوشد تا حکم تاریخی خود در قبال اول ماه مه را متحقق کنند. اعتراض و مبارزه برای لغو حکم این مبارزان را باید به همین معنا درك کرد و از هیچ کوششی برای موفقیتهای آن نباید فروگذار کرد.

بقیه در صفحه ۵

کارگران ایران خودرو احکام صادره علیه فعالین کارگری را شدیداً محکوم کرده و خواهان لغوفوری آن می باشند

همکاران گرامی و دوستان

سرمایه داران یکبار دیگر نیت خود را مقابل کارگران ایران نشان دادند آنها یکبار دیگر برای جلوگیری از هرگونه تشکل و هرگونه اعتراض و اعتصاب که حق مسلم کارگران است دست به کار شده و شدید ترین احکام را علیه کارگرانی که در مراسم روز اول ماه مه که به جرم شرکت در گرامی داشت مراسم روز جهانی کارگر در شهر سقز دستگیر شده بودند صادر کردند. ما کارگران ایران خودرو احکام صادره شده علیه کارگران را محکوم کرده و خواهان لغو فوری آن می باشیم کارگران حق دارند روز جهانی کارگر را گرامی بدارند هیچکسی حق ندارد مانع شرکت کارگران در گرامی داشت روز کارگر شود.

مسئولان انتظامی و قضائی که در سال ۸۳ به مراسم روز کارگر حمله کرده و عده ای از کارگران شرکت کننده در این مراسم را دستگیر کرده بودند به جای معذرت خواهی از کارگران بعد از حدود یکسال و اندی امروز آنها را روانه زندان کرده اند آنها نشان دادند که ارزشی برای حقوق انساها نشان دادند که حامی منافع سرمایه داران و کارفرما ها هستند.

همکاران گرامی و دوستان

اول ماه مه روز جهانی کارگر است در این روز کارگران حق دارند که یاد کارگران کشته شده در شهر شیکاگو را گرامی بدارند این روز روز جهانی

هر روز به حقوق ما کارگران تجاوز کرده و حتی حقوق قانونی وزارت کار را به ما نمی پردازند.

در حالیکه شرکتهای دولتی همچون شرکت ما با تحمیل قراردادهای موقت در کارهای دائم ما را برده وار استثمار می کنند صدور این احکام در این زمانی که کارگران قزوین و کاشان و سنندج و دهها شهر دیگر برای گرفتن حقوق خود مقابل مجلس جمع شده اند و هیچ کسی پاسخگوی آنها نمی باشد علیه فعالین کارگری که حاضر نیستند تن به هر کاری بدهند چه معنای غیر از ضدیت با خواست کارگران دارد.

ما کارگران ایران خودرو این احکام صادره علیه کارگران شهر سقز را محکوم کرده و از همه دوستان کارگر می خواهیم در هر جا که هستند علیه این احکام صادره اعتراض کنند و از قاضی صادر کننده احکام می خواهیم که به خاطر توهین به طبقه کارگر به خاطر صدور این احکام واهی از کارگران ایران معذرت خواهی کند و به جای صدور زندان بر علیه کارگران به فریاد هزاران کارگر برسد که چندین ماه است حقوق دریافت نکرده اند.*

زنده باد همبستگی کارگران

جمعی از کارگران ایران خودرو

ikcokar@yahoo.com

۲۲/۸/۸۴

سه خواست ویژه روز کارگر و احکام بیدادگاه سقز

سرنوشت این مبارزه تاثیر قاطعی دارد بر اینکه آیا نسل ما مبارزه برای تحقق خواستههای ویژه روز کارگر را به پایان موفقیت آمیز خود میرساند یا باید آنرا برای ادامه به نسل بعد تحویل دهد. مبارزه برای خواستههای روز جهانی کارگر در ایران ابعاد جهانی یافته است و از مبارزه ای بین طبقه کارگر ایران و رژیم اسلامی خارج شده است. این مبارزه هیچگاه در چنین موقعیت نیرومندی نبوده است و همین بیش از هر زمان به شانس موفقیت آن افزوده است.*

۲۹ آبان ۱۳۸۴

به : کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

سلام، خسته نباشید.

ما فعالان کارگری شهر اشنویه احکام محکومیت فعالان کارگری شهر سقز از طرف شعبه یکم دادگاه انقلاب سقز را محکوم می کنیم.*

پشتیبانان کمیته هماهنگی در شهر اشنویه

۱۳۸۴/۸/۲۹

مصاحبه انجمن کارگری جمال چراغی ویسی با محمود صالحی پیرامون حکم اخیر دادگاه انقلاب سقز

مسئولان قضائی پرسیده شود.

انجمن: به نظر شما آن اعتراضات چقدر در تصمیم گیریها موثر بوده؟

محمود: طبعاً آنها را محتاط کرد. برای بخشی از اتهامات منع پیگرد قانونی شدند. در واقع ما را از آنها تیرنه نکرده اند، بلکه منع پیگرد زده اند. اگر فرصت مناسبی دستشان بیافتد ممکن است آنها را پیگیری کنند.

انجمن: چرا احکام را در این زمان مشخص اعلام کردند؟

محمود: اینرا نیز مسئولان قضائی در سقز باید جواب بدهند. اما من نکاتی بنظرم میرسد که بیان میکنم. در حال حاضر جنبش کارگری تحرك خوبی دارد. تلاش برای ایجاد تشکلهای واقعی در جریان است. روزی نیست که خبر چند اعتصاب کارگری در این گوشه و آن گوشه کشور، پخش نشود. در همین جا کارگران کارخانه نساجی کردستان حدود ۵۰ روز است که در برابر توطئه و تهدید و فشار ایستاده و به اعتصاب خود ادامه داده اند تا به خواستههای خود برسند. رهبران این کارگران مداوماً احضار و تهدید میشوند و زیر فشار قرار داده میشوند. به این کارگران اعتصابی گفته اند که حکم بازداشت ۱۶ نفر از آنها صادر شده. اما اینها تسلیم نمیشوند. کارگران کارخانه پارچه بافی شاهو نیز به همین شکل. آنها نیز تحت فشارند،

بقیه در صفحه ۷

خانواده پنج نفره. بر اساس محاسبه من حداقل دستمزد میبایست ۲۵۵ هزار تومان در ماه میبود، در حالیکه حداقل دستمزد رسمی در آن زمان روزانه ۸۰ هزار تومان. من به مسئولین جمهوری اسلامی نوشتم که دستمزد واقعی کارگران باید پرداخت شود. میگویند توجه دادن به این امر تشویش اذهان عمومی است و رسیدگی به آن در صلاحیت دادگاههای عمومی است.

انجمن: خوب این درخواست شما کاملاً انسانی است و مطمئناً اکثریت اعضای جامعه را خوشحال کرده است. شما ممکن است ذهن قلیلی کارفرما و سرمایه دار را مشوب کرده باشید. آیا جامعه فقط این معدود صاحبان ابزار تولید و پول و املاکند؟

محمود: این سنوال را هم باید از مقاماتی بپرسید که پرونده من را نوشته اند. البته من روز خودش از حقوق خود دفاع خواهم کرد.

انجمن: حدود یکسال و نیم طول کشید تا پرونده شما هفت نفر مورد رسیدگی قرار گرفت. ممکن است دلایلش را بیان کنید؟

محمود: اعتراضات در ایران و در سطح بین المللی زیاد بود و حتماً این مسئله تاثیر داشته است. مثلاً خود بنده در ۱۶ فروردین دادگاهی شدم و حکم در همان ماه صادر شد. ولی آنرا به دفتر دادگاه و وکیل من ابلاغ نکردند. اینکه چرا اینکار را کردند، باید از

توضیح بیشتری بدهید؟

محمود: يك ماده نوشته اند بنام ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی. طبق این ماده اگر دو نفر یا بیشتر جمع بشوند و بخواهند کاری علیه امنیت مملکت بکنند، تازه اگر اتهام محارب را به نافش نبسته باشند از دو تا پنج سال محکومش میکنند. آقای قاضی در اینمورد حداکثر مجازات را برای من تعیین کرده است.

انجمن: خوب این چه ربطی دارد به شما و دوستان شما که بطور مسالمت آمیز بطرف پارک کودک میرفته اید تا در بزرگداشت روز جهانی کارگر شرکت کنید؟

محمود: اینرا از قاضی محترم باید بپرسید.

انجمن: حکم تبعید از کجا در آمده؟

محمود: يك ماده نئی هست بنام ماده ۱۹ قانون مجازاتهای اسلامی که به قاضی اجازه میدهد مجازاتها نئی را زیاد بکند به آنچه در ماده ۶۱۰ آمده است. قاضی از آنهم علیه من استفاده کرده و بر اساس آن سه سال تبعید به قروه داده است.

انجمن: این اتهام تشویش اذهان عمومی چیست که به اتهامات افزوده اند و چرا به آن رسیدگی نشده است؟

محمود: من در سال ۸۲ بر اساس میزان تورم و يك سطح توقع معمولی و انسانی يك جدول درست کردم بنام جدول

انجمن: از آنجا که خود شما احتیاجی به معرفی ندارید و پرونده تان باندازه ی کافی شناخته شده هست من، با اجازه خود شما، سنوالتم را مطرح میکنم. این حکم پنج سال زندان و سه سال تبعید را به خود شما ابلاغ کردند یا به وکیل شما؟

محمود: رونوشت حکم برای وکیل فرستاده شده بود. او متن را تلفنی برای من خواند. من طبعاً احتیاج دارم رونوشت حکم را داشته باشم. به همین دلیل از وکیلم خواستم آنرا برایم فاکس کند. برایش مقدور نبود. به او گفتم شخصاً به تهران میایم تا آنرا بگیرم. پذیرفت. از سقز به تهران سفر کردم، ولی وکیل در دسترس نبود. به این جهت من خود رونوشت حکم را ندارم.

انجمن: سایر احکام چطور ابلاغ شد؟

محمود: آنها را نیز برای وکیل فرستادند. به آقای جلال حسینی سه سال زندان دادند. برای آقایان اسماعیل خودکام و هادی تنومند قرار منع تعقیب صادر شده است که موجب خوشحالی است. به آقایان محسن حکیمی، محمد عبدي پور و برهان دیوانگر هر کدام دو سال زندان داده اند.

انجمن: کمیته هماهنگی در اطلاعیه خود اشاره به ماده قانونی کرده که بر اساس آن شما را محکوم کرده اند. ممکن است در مورد این ماده

اطلاعیه

جمعی از کارگران بیکار و ساختمانی شهرستان نقده

سی ام آبان ماه هشتاد و چهار

به نقل از سایت
کمیتة هماهنگی :

بر اساس حکمی که از طرف دادگاه انقلاب شهرستان سقز صادر شده است ۵ نفر از فعالان کارگری نه خواهان برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در اول ماه مه سال ۸۳ بودند به اتهام شرکت در این مراسم به ۲ تا ۵ سال زندان و تعبیذ محکوم شده اند. این احکام در شرایطی صادر شده که سرمایه داران برای محافظت از سرمایه شان و استثمار هر چه بیشتر کارگران و ستمدیدگان انواع و اقسام تشکلات ضد کارگری تشکیل می دهند و با فراغ بال و مساعدت دولت به میکیدن خون کارگران ادامه می دهند، در حالی که کارگران از ابتدایی ترین حقوق انسانی خود محرومند و حتی حق جشن گرفتن روز جهانی شان را نیز ندارند.

بدین وسیله ضمن محکوم کردن احکام صادره خواهان تبرئه این فعالان کارگری ۱- محمود صالحی ۲- محسن حکیمی ۳- جلال حسینی ۴- محمد عبدی پور ۵- برهان دیوارگر از کلیه موارد اتهامی هستیم.*

جمعی از کارگران بیکار و
ساختمانی شهرستان نقده

۲۹/۸/۱۳۸۴

دست به عصا کرد. طبعاً کسانی که خود در محل هستند بهتر تشخیص میدهند که چکار کنند. اما باید بگویم که در این مرحله نامه نویسی دیگر کافی نیست. به اقدامات موثرتری احتیاج هست. اگر اعتراضات و مبارزات پر تأثیری در خارج سازمان داده شود و یک هماهنگی بین مبارزات داخل و خارج ایجاد شود میشود مقامات قضائی را به عقب نشینی واداشت. اگر آنها متوجه شوند که فشار زیاد است راهی برای رهایی خود جستجو خواهند کرد. چون ما هیچ جرم غیره قانونی مرتکب نشدیم زیرا در ماده ۶۳ قانون کار جمهوری اسلامی روز کارگر به رسمیت شناخته شده است. در حال حاضر خواست حداقل ما لغو احکام و اعلام برائت ۵ نفر باقیمانده است. حتی منع پیگرد کافی نیست. تبرئه کامل لازم است.

انجمن: سئوالات من تمام شد. اگر شما نکته‌نی بنظرت میرسد بفرما.

محمود: همانطور که گفتم پس از اعلام احکام علیه ما تلفنهای زیادی شده و اظهار نگرانی کرده اند. من دست همه این دلسوزان را میفشارم. ICFTU نیز یک نامه اعتراضی شدیدالحن به رئیس جمهور نوشته که موجب تشکر است. من به همه فعالین کارگری اطمینان میدهم که مبارزه ما ادامه خواهد یافت. اگر فرجام خواهی ما نتیجه نداد و ما به زندان افتادیم، آنگاه بر اساس شرایط مبارزه خود را ادامه خواهیم داد. در آنصورت ما وارد یک فاز دیگر خواهیم شد. زندان هم محل مبارزه است. آنجا پر از قربانیان جامعه سرمایه‌داری است. از آنجا نیز میشود صدای خود را به بیرون رساند. آنها که این احکام را علیه ما صادر کرده اند فکر میکنند ما عقب می‌نشینیم. این خیالی خام است. در روز اول ماه مه ۸۳ ما را بازداشت کردند تا مراسم روز جهانیان را بگیریم، اما ما در همان بازداشتگاه با نوای الهام بخش سرود انترناسیونال روز طبقاتی و جهانی خود را گرامی داشتیم. در اینمورد نیز همین کار را خواهیم کرد.*

انجمن کارگری

جمال چراغ ویسی

www.akjamal.com

۱۲/۱۱/۲۰۰۵

مصاحبه انجمن کارگری جمال چراغ ویسی با محمود صالحی..

اما دست از مبارزه برای حقوق حقه خود برنمیدارند. شاید مسئولان فکر کرده اند که اگر احکام ما را در چنین شرایطی اعلام کنند روی این جریانات مبارزاتی تأثیر بگذارند.

انجمن: خوب تا هم اکنون تأثیر اعلام احکام شما چه بوده؟

محمود: خشم، نگرانی و ناراحتی. کسانی که شماره تلفن ما را دارند، شب و روز تلفن میزنند. نگرانی و همدردی خود را اعلام میکنند. می‌پرسند که چکار کنند. ما هنوز تصمیمی نگرفته‌ایم. ولی طبعاً از حقوق خود دفاع خواهیم کرد.

انجمن: پس بعداً توقع خود از تشکها و فعالین کارگری در داخل را اعلام میکنید؟

محمود: فضای جامعه ما بسته است و اگر کسی بخواهد در اینگونه موارد دخالتی بکند بایستی همه جوانب را مورد دقت و ارزیابی قرار دهد. به همین جهت تاکنون اتحادیه‌ها و انجمنها عکس‌العملی انجام نداده‌اند. کمیته‌ای در شهر مریوان (کمیته همبستگی کارگران شهرستان مریوان) تشکیل شده که تاکنون دو اعلامیه صادر کرده است. آنها در این اعلامیه‌ها حکم محکومیت ما را محکوم کرده و خواهان لغو فوری آن شده‌اند. این که اتحادیه‌ها و انجمنها و فعالین کارگری و حقوق بشری چکار خواهند کرد در آینده روشن میشود.

انجمن: دستگیری شما و اتهامات متعاقب آن موجب اعتراضات شدید و اقدامات گسترده در سطح بین‌المللی شد. فکر می‌کنید که تشکها و فعالین کارگری و حقوق بشری در کشورهای مختلف جهان باید برای دفاع از شما چکار کنند؟

محمود: من بار دیگر از همه‌ی فعالین و تشکلهای کارگری در سطح بین‌المللی تشکر میکنم. آن فعالیتها مقامات قوه قضائیه را

عقب نشانیدن

رژیم ممکن است

علی خدری

سال (۸۳) ۲۰۰۴ در ایران کبیسه بود و اول ماه همزمان بود با روز ۱۲ اردیبهشت و نه یازدهم. در قانون کار ۱۱ اردیبهشت بعنوان روز کارگر به رسمیت شناخته شده است و نه اول ماه مه که یک روز جهانیست و کل طبقه کارگر، بعنوان یک طبقه جهانی، مراسم آنرا همزمان برگزار میکند.

«شورا...» که در سازمان دادن برگزاری مراسم اول مه در تهران نیز شرکت داشت بر این مسئله آگاه بود که فضای سیاسی کردستان با تهران متفاوت است و باید بهترین تلاش خود را بکار ببرد تا نیروهای امنیتی را خنثی کند و مراسم را در یک فضای آرام و بی خطر برگزار نماید. به همین دلیل تصمیم گرفت، بعنوان یک اقدام احتیاطی، برای کسب اجازه دولتی اقدام کند. ولی مقامات اجازه را صادر نکردند. پس «شورا...»، که حق کارگران میدانست بدون اجازه مراسم خود را برگزار کنند، بر آن شد در پارک کودک روز جهانی خود را گرامی بدارد.

در اول ماه مه و در ساعت مقرر اعضای شورا، کارگران، خانواده هایشان و مردم آزاده از هر قسمت شهر سقز به سوی پارک کودک، که محل آن به نیروهای امنیتی گفته نشده بود، روانه میشوند. نیروهای مسلح رژیم محمود صالحی، سخنگوی

دادگاه انقلاب سقز احکام پنج تن از هفت نفر بازداشت شدگان اول ماه مه در سقز را اعلام کرده است. بر اساس این احکام محمود صالحی به اتهام تجمع غیر قانونی به پنج سال زندان و سه سال تبعید در شهر قروه محکوم شده است. اتهام «تشویش اذهان عمومی» بعداً در یک دادگاه عمومی مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت. جلال حسینی با همین اتهام به سه سال زندان محکوم شده است. برای اتهام هواداری از «کومه‌له» برای هر دو نفر منع تعقیب صادر شده است. محسن حکیمی، برهان دیوارگر و محمد عبدی پور هر یک به دو سال زندان محکوم شدند و هادی تنومند و اسماعیل خودکام نیز تبرئه شدند.

سابقه امر:

«شورای برگزاری اول ماه مه» چند ماه مانده به روز جهانی کارگر (۸۳) ۲۰۰۴ تصمیم میگیرد که بر عکس چند سال گذشته مراسم بزرگداشت اول ماه مه را همزمان با سایر همطبقه‌ئی‌های خود در سطح جهان داخل شهر سقز برگزار کند و خود را برای آن آماده میکند. چند سالی بود که مراسمها در تفریحگاهها و کوهها برگزار میشد.

شورا و همراهانش را، به بهانه تجمع غیرقانونی، مورد حمله قرار میدهند و پنجاه نفر را دستگیر میکنند که سرانجام هفت تن آنان آزاد نمیشوند.

کمپین:

این سرآغاز یک کمپین عظیم و وسیع داخلی و بین‌المللی شد که رژیم و مقامات قضائی را دچار سرگیجه و آشوب کرد. یکی از دلایل وسعت چشمگیر کمپین دیداری بود که محمود صالحی و محسن حکیمی در اواخر آوریل با آنها بیوندی و سایر اعضای هیات نمایندگی کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های آزاد کارگری ICFTU در تهران داشتند. محمود صالحی و محسن حکیمی، که بعنوان مترجم محمود را همراهی میکرد، جسورانه سد مامورین اداره اطلاعات را شکستند و حقایق مربوط به زندگی و کار طبقه کارگر را با هیئت در میان گذاشتند. آنها اطلاع دادند که در ایران حتی برگزاری روز جهانی کارگر جرم به حساب می‌آید. دستگیری کارگران در روز اول ماه مه در سقز سند زنده‌ئی بود بر صحت اظهارات محمود با هیئت.

مقامات قضائی که با اعتراضات و خشمی گسترده در داخل و خارج روبرو شدند با به میان آوردن اتهامات گوناگون و تغییر مداوم روزهای دادگاه به اصطلاح کوشیدند مانور بدهند. آنها در تلاش بودند تا زمان مناسب گیر بیاورند و با مطرح کردن اتهام هواداری از کومه‌له سازمانهای بین‌المللی کارگری را از پشتیبانی از دستگیر

به پیش!

شدگان اول ماه مه بازدارند. اما همه اقدامات در یک مقیاس بین‌المللی، اجتماعی و طبقاتی به ضررشان تمام شد. این کمپین نه تنها موجب رسوائی رژیم جمهوری اسلامی گردید، بلکه روحیه فعالین کارگری در پیکار طبقاتی را بالا برد. کارگران، در دل این کمپین، رهبران جسوری را شناختند که قادر شدند دستگاههای امنیتی و قضائی رژیم را موثراً به چالش بکشند. آنها موجب شدند طبقه کارگر ایران در جهان بیشتر مطرح شود و بی‌حقوقیها، مبارزات و شرایط معیشتی و سیاسی پیشتر در انظار تشکلهای فعالین کارگری در بخشی از جهان قرار گیرد.

وضع سیاسی فعلی:

مقامات قضائی در دل سراسیمگی خویش محاکمات را بعد از آنکه بارها به تعویق انداختند بالاخره برگزار کردند. اکنون بعد از ماهها که از محاکمه این فعالین کارگری گذشته احکام را اعلام کرده‌اند. آیا شرایط سیاسی برای رژیم از چند ماه پیش که دادگاهها برگزار و احکام صادر شد بهتر است؟ با اطمینان کامل میشود گفت اوضاع بدتر شده است. نفس روی کار آمدن دولت نظامی امنیتی احمدی نژاد نشانه تشدید بحران رژیم بود. اما آمدن اینها وضع را بدتر از پیش کرده است. سرمایه‌ها به تزلزل افتاده و در حال فرارند. به گفته مقامات قضائی تا هم اکنون بیش از ۶۰۰ میلیارد دلار راهی بازارهای خارج از ایران شده و پولهای بیشتری در حال فرارند.

بقیه در صفحه ۹

“خانه کارگر” و “شوراهای اسلامی” منحل باید گردند!

تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری ما خواهان لغو احکام صادره علیه فعالین کارگری سقز هستیم!

عقب نشاندن رژیم ممکن است

موقعیت جمهوری اسلامی در جهان تضعیف شده است و فشارها بر رژیم از هر سو افزایش یافته است. سردرگمی و اختلاف در میان مقامات رژیم بیشتر از دوره‌ی است که خاتمی سرکار بود. کارگران مبارز، جوانان معترض، زنان ستمدیده و حق‌خواه و مردم آزاده علیرغم تشدید سرکوب از جانب رژیم جسورترند. مبارزات کارخانه‌ها و کارگاههای گوناگون و از جمله اعتصاب چند هفتگی کارگران نساجی کردستان، مبارزه‌ی وسیع شهرهای کردستان و اعتراضات مردم خوزستان از نشانه‌های این جسارت است.

چکار باید کرد؟

مقامات قضائی در دل این اوضاع احکام را اعلام کرده‌اند تا چنگ و دندانی نشان دهند، اما شرایط برای به عقب نشاندن آنها آماده است. کارگران باید علیه این دستگاه فساد و رژیمش یورش نیرومند را سازمان دهند. تشکلهای کارگری و حقوق بشری در داخل و خارج میتوانند با درست کردن کمیته‌ها، وسعت بخشیدن به آگاهگریها و افشاگریها، راه انداختن اکسیونهای گوناگون و سازمان دادن صندوقهای مالی جانی تازه و نیرومند به کالبد کمپین دفاع از دستگیر شدگان اول ماه مه سقز بدمند. کارگران و مردم آزاده در مریوان با سازمان دادن يك کمیته و صدور دو اطلاعیه، دبیرکل ICFTU با نامه اعتراضی خود و سازمانها با برگزاری جلسات و دادن اطلاعیه‌ها قدمهایی در این مسیر را برداشته‌اند. شرایط برای دست زدن به کمپینهای موثرتر آماده است. باید مقامات قضائی را ناچار کرد که به هنگام فرجامخواهی رای بر برانت این دوستان بدهد. آنها را باید ناچار کرد تا کل اتهامات علیه این فعالین و رهبران کارگری را پس بگیرند. این خواستهای حداقلی است. این کمپین میتواند و باید تناسب قوا را بنفع کارگران و مردم آزاده بهتر کند.

۲۲ آبان ۱۳۸۴

ایران تحمیل شده است میباشد. احکام فوق نمیتواند تلاش ما کارگران علیه جامعه سرمایه داری، و فقر و بیکاری و بی خانمانی و بی حقوقی که علیه ما کارگران اعمال میشود را متوقف سازد. کارگران ایران نمیتوانند در مقابل فقر مطلق و سفره خالی خود سکوت هم اختیار کنند. این احکام حق السکوت علیه ما کارگران در مقابل نظام سرمایه داری است.

تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری، ضمن محکوم نمودن صدور حکم زندان برای فعالین کارگری سقز، مراسم مستقل و آزاد کارگران در روز کارگر را حق برسمیت شناخته کارگران میدانند. صدور حکم زندان به جرم مراسم روز کارگر، پایمال کردن آشکار ابتدایی ترین حقوق ماست. ما از تمام اتحادیه‌ها و نهادهای کارگری، از تمام انجمنها و سازمانهای حقوق بشر، از تمام انساتهای آزادیخواه در ایران و سراسر جهان میخواهیم که اعتراض خود را به احکام صادره اعلام و خواهان لغو فوری این احکام شوند. این احکام علیه همکاران ما محکوم کردن همه کارگران ایران به سکوت در مقابل گرسنگی، بیکاری، بی حقوقی، بی مسکنی و بی امکاناتی و هزار فلاکت دیگر است.

**تشکل سراسری کارگران علیه
بیکاری**
(**تشکل سراسری کارگران
بیکار**)

tskbikar@yahoo.com

۸۴/۸/۲۳

**کارگران، مردم مبارز ایران!
اتحادیه های کارگری، نهادهای
انسان دوست و مدافعان حقوق
بشر!**

بر مبنای احکام صادره شعبه یکم دادگاه انقلاب اسلامی شهر سقز پنج نفر از فعالین کارگری به دلیل شرکت در مراسم روز جهانی کارگر در سال ۱۳۸۴ در شهرستان سقز به زندان محکوم شده اند.

این احکام که در تاریخهای ۱۸ و ۲۱ آبانماه به این پنج نفر ابلاغ شده ، به استناد درمورد اتهام وابستگی دستگیر شده. ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی صادر شده است. ضمناً گان به جریانات اپوزیسیون قرار منع تعقیب صادر گردیده است. بر مبنای احکام صادره ، آقای محمود صالحی ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید به شهرستان قروه ، آقای جلال حسینی ۳ سال زندان، آقای برهان دیوارگر ۲ سال زندان، آقای محمد عبدی پور ۲ سال زندان و آقای محسن حکیمی نیز ۲ سال زندان گرفته است. لازم به ذکر است که تا کنون چندین بار آقای برهان دیوارگر دبیر تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری برای پرونده دوم خود که به جرم فعالیتهای کارگری در تاریخ ۱۶ مرداد دستگیر و ۴۰ روز زندانی شد به دادگاه فراخوانده شده و تا هم اکنون وکیل ایشان موفق به دیدن پرونده اش نشده است.

ما ضمن نگرانی شدید خود از این بی عدالتی، اعلام میداریم که صدور حکم زندان برای و فقط با هدف ساکت کردن ما در مقابل فعالین کارگری به هیچ وجه دلیل قانونی ندارد بی حقوقی محضی است که به کارگران

اطلاعیه شمار ۱ چهارتن از دستگیر شدگان اول ماه مه سقز خطاب به کارگران و مردم شریف و آزاد ایران و جهان

کارگران! مردم شریف و آزاد!

بدین وسیله ما چهار تن از دستگیرشدگان اول ماه مه سقز به اطلاع شما می‌رسانیم که در روزهای ۱۸، ۱۹ و ۲۱ آبان ماه ۱۳۸۴ احکام صادره از طرف شعبه یکم دادگاه انقلاب اسلامی سقز در باره ۷ تن از فعالان کارگری که در روز جهانی کارگر در سال ۱۳۸۳ در سقز دستگیر شده بودند، به شرح زیر به وکلای آنان ابلاغ شد:

محمود صالحی، پنج سال زندان و سه تبعید در شهر قروه
جلال حسینی، سه سال زندان
محسن حکیمی، دو سال زندان
محمد عبیدی پور، دو سال زندان
برهان دیوارگر، دو سال زندان
هادی تنومند، قرار منع تعقیب
اسماعیل خودکام، قرار منع تعقیب

چنان که در متن تک تک دادنامه های صادره برای محکومان آمده است احکام فوق به استناد ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی صادر شده که متن آن چنین است:

"هر گاه دو نفر یا بیشتر اجتماع و تبانی نمایند که جرایمی بر ضد امنیت داخلی یا خارجی کشور مرتکب شوند یا وسائل آن را فراهم نمایند در صورتی که عنوان محارب بر آنان صادق نباشد به دو تا پنج حبس محکوم خواهند شد."
مستندات دادگاه برای صدور احکام فوق دو دسته اند؛ اول "گزارش و تحقیقات جامع و کامل اداره اطلاعات شهرستان سقز" و دوم "اقرار و اعتراف صریح" متهمان.

به نظر ما هیچ یک از دو مستند فوق دادگاه را مجاز به صدور احکام بالا نمی‌سازد، به دلایل زیر:

الف- عبارت "گزارش و تحقیقات جامع و کامل اداره اطلاعات شهرستان سقز" تا زمانی که متن این گزارش و تحقیقات در دادگاه یا در دادنامه بیان نشود به هیچ عنوان نمی‌تواند سند محکمه پسند و قابل ارائه در دادگاه تلقی کرد. در تمام دادنامه های محکومان، "اقرار و اعتراف صریح" متهمان حاوی این معناست که اساساً تجمعی برگزار نشده است، زیرا متهمان اعلام

کرده اند که پس از آگاهی از آن که فرمانداری سقز به تجمع روز جهانی کارگر در اول ماه مه ۱۳۸۳ در سقز مجوز نداده است صرفاً از آن رو به محل تجمع رفته اند که به مردم بگویند: مجوز صادر نشده، بنابر این متفرق شوید. این "اقرار و اعتراف صریح" بهترین گواه آن است که اساساً تجمعی برگزار نشده است که بحث قانونی یا غیر قانونی بودن آن مطرح باشد.

علاوه بر این ها، در هیچ کجای دنیا کارگران برای برگزاری مراسم اول ماه مه به مجوز دولت نیاز ندارند، زیرا در تمام دنیا به بهای خون کارگران برگزاری این مراسم به یک سنت دیرپا و تاریخی تبدیل شده است. چرا برگزاری عزاداری ماه محرم به مجوز نیاز ندارد در حالی که کارگران برای برگزاری اول ماه مه باید مجوز بگیرند؟ به نظر ما، اگر مراسم عزاداری از آن رو به مجوز نیاز ندارد که تبدیل به سنت شده است، مراسم اول ماه مه نیز به همان دلیل به مجوز نیاز ندارد.

با توجه به نکات بالا، از نظر ما احکام صادره چه بر اساس عرف جنبش بین المللی کارگران و چه حتی بر اساس قوانین داخلی حاکم هیچ گونه توجیه قضائی و حقوقی ندارد و به کلی بی پایه و اساس است. از همین رو، ما این احکام را ناعادلانه می‌دانیم، آن ها را محکوم می‌کنیم و حق هر گونه اعتراض را برای خود قائل هستیم. بر اساس این حق و با توجه به درخواست ها و مراجعات مکرر ا فشار مختلف مردم مبنی بر اعلام آمادگی برای اعتراض به احکام صادره، ما ضمن به رسمیت شناختن حق هر گونه اعتراض مستقل برای تمام گروه های اجتماعی و صنفی و سیاسی پیشنهاد می‌کنیم که کمیته ای به نام "کمیته دفاع از حقوق دستگیرشدگان اول ماه مه سقز" متشکل از نمایندگان کارگران، معلمان، دانشجویان، زنان، حقوقدانان، نویسندگان، دانشگاهیان و گروه های اجتماعی دیگر برای سازماندهی اعتراض به احکام ناعادلانه و غیرقابل توجیه فوق تشکیل شود. *

جلال حسینی - محسن حکیمی - محمود

صالحی - محمد عبیدی پور

۱۳۸۴/۸/۲۸

تسلیم لوایح درخواست تجدید نظر برای دستگیر شدگان اول ماه مه

امروز (شنبه ۵ آذر ۱۳۸۴) لایحه های درخواست تجدید نظر برای ۳ تن از دستگیر شدگان اول ماه مه - محسن حکیمی، محمد عبیدی پور و برهان دیوارگر- از سوی ختم مهشید محدوده، یکی از وکلای دستگیرشدگان، به شعبه یکم دادگاه انقلاب سقز تسلیم و در دفتر این شعبه ثبت گردید. ثبت لوایح تجدیدنظر برای ۲ تن دیگر از دستگیرشدگان- محمود صالحی و جلال حسینی- به علت آماده نبودن به فردا موکول شد.

لازم به ذکر است که بر اساس قانون، از زمان ابلاغ احکام تا بیست روز مهلت تجدید نظر خواهی وجود دارد. این مهلت فردا به پایان می‌رسد. پس از تسلیم و ثبت دو لایحه دیگر، دادگاه انقلاب اسلامی سقز باید همه لوایح را برای صدور حکم قطعی به یکی از شعب دادگاه تجدید نظر در مرکز استان (سنندج) ارسال کند. *

کمیته هماهنگی برای
ایجاد شکل کارگری

۱۳۸۴/۹/۵

احکام بیدادگاه سقز علیه فعالان کارگری لغو باید گردند!

نگذارید همسر و رفقای شما

به جرایم واهی زندانی شوند!

به تمام نهادها و سازمانهای زنان، به اتحادیه های کارگری و

نهادهای دفاع از حقوق بشر!

به همه زنان و مردان انسان دوست،

به همسران و کارگران در سراسر ایران

دوستان عزیز!

باشد و احتیاجی به اخذ مجوز از هیچ سازمان و نهاد دولتی ندارد.

شوهرم و دوستانش مجرم نیستند، روزکارگر و تلاش برای متشکل شدن در مقابل فقر و بی حقوقی کارگران جرم نیست. دفاع از کودک خیابانی و تلاش برای احترام به حقوق کودکان، تلاش برای متشکل کردن کارگران بیکار کجای دنیا جرم محسوب میشود؟ احکام دادگاه سقز ظالمانه است. این احکام و جرایم اعلام شده علیه شوهرم و دوستانش محاکمه کارگر و کودک و انسان به جرم انسانیت است.

من زنی از میلیونها زن خانه دارم که در هیچ لیستی در این مملکت بعنوان یک انسان بیکار که حق و حقوقی دارم محسوب نمیشوم. حکم زندان به شوهرم و دوستانش را محاکمه خود و کودکانم میدانم. این تنها همسرم نیست که باید زندان برود، این ۲ کودک خرد سال من هستند که در فقر مطلق به سر خواهند برد. با زندانی شدن برهان و دوستانش ما خانواده آنها هستیم که باید در این جامعه بی تامین به زندگی ادامه دهیم. محاکمه کارگران سقز حکم گرسنگی همه ماست.

دوستان عزیزم

من روی خطایم به همگی شماست. به همگی شما زنان و مردان انساندوست و چشم به انتظار حمایت شما هستم. من روی حمایت بی دریغ همگی شما از تهران تا لندن، از آلمان تا کانادا، از سوئد تا سقز حساب میکنم. این احکام علیه محرومان جامعه است، در این مملکت هیچ سرمایه داری محاکمه نشده است و قرار هم نیست محاکمه شود. این ماهستیم، ما کارگران، ما زنان و کودکانمان، ما محرومان که به محرومیت، به فقر و بیکاری، به تبعیض و تحقیر اعتراض داریم محاکمه میشویم.

ما در انتظار حمایتهای شما هستیم، ما را تنها نگذارید. خواهان لغو احکام دادگاه و پایان دادن به این زورگویی به ما کارگران در سقز شوید.*

با احترام

مریم اخضر پور

عضو جامعه حمایت از زنان سقز
عضو هیئت موسس تشکل سراسری کارگران علیه بیکاری

۲۶ آبان

حکم صادره

بیدادگاه رژیم

سرمایه داری ایران

علیه فعالان جنبش

کارگری را محکوم

می کنیم

کارگران و زحمتکشانشان، در حالی که از کار طاقت فرسا در رنج و عذابیم در حالی که بیکار و به هزار گونه فقر و فلاکت مصیبت بار گرفتار و از هرگونه حق انسانی محروم شده ایم رژیم اسلامی سرمایه داری ایران به حمایت از سرمایه داران حکمی نا عادلانه و غیر انسانی را علیه فعالان کارگری صادر نموده است. آقای محمود صالحی را به پنج سال زندان و سه سال تبعید به قروه و آقای جلال حسینی را به سه سال زندان و آقای محسن حکیمی و آقایان محمد عبدی پور و برهان دیوارگر را هر کدام به دو سال زندان محکوم نموده است. تنها جرم آنها فریاد گوشه ای از فلاکت های ما کارگران بوده است. این حکم ضد انسانی و کینه جویانه را به شدت محکوم می کنیم و خواستار الغاء حکم صادره و ایجاد تشکل های آزاد کارگران هستیم. قطعا هیچ کارگری با این چنین احکامی دچار رعب و وحشت نخواهد شد. این نیاز انسانی و طبیعی کارگران است که از زندگی بهتر برخوردار شوند. عمر ما انسان ها آنچنان طولانی نیست تا مادام العمر در رنج و فلاکت بسر ببریم. کارگران با اتحادمان سرمایه داران را از مواضع ضد انسانی به عقب برانیم.*

جمعی از کارگران و مدافعین
کارگری غرب ایران (نینا)

۲۷/۸/۸۴

همه کارگران ایران و جهان! همه شکل ها، اتحادیه ها و سازمان های کارگری!

محکوم کردن حکم زندان برای فعالین کارگری

از سوی جمعی از
کارگران کارگاه های سنندج

دوستان در حالی که طبقه کارگر ایران در بدترین شرایط ممکن به سر میبرد و به سختی میتواند شکم خود و خانواده اش را سیر کند "آنهم با نان خشک" در اوضاعی که به ندرت میتوان کارگر در سر کاری را یافت که دسترنج چند ماه کارش نزد کارفرما نباشد.

در حالیکه خیل عظیم بیکاران هر روز روبه افزایش است و زنان و مردان بیکار و بچه های خیر ندیده و معصومان به سختی روزگار می گذرانند و از زندگی فقط نفس کشیدن را تجربه کرده اند در اوضاعی که فشار زندگی و سختی تامین مایحتاج بسیار ابتدایی انسانهای شریف و زحمتکش بی شماری را ناخواسته مجبور به انجام کارهایی میکند که شرافت و کرامت انسانیشان را نادیده بگیرند.

برای مقابله با این اوضاع و مصائب و مشکلات دیگری که همه ما فروشنندگان نیروی کار آنها را با پوست و گوشت خود لمس کرده ایم همه روزه شاهد اعتراضات و اعتصابات کارگری در ایران هستیم و جنبش کارگری در ایران روز به روز در حال رشد و پیش روی است به طوری که احکام سرمایه داری را به تقلا واداشته تا مانع از متشکل شدن و پیشروی طبقه کارگر ایران بشوند و محکوم کردن کارگران شهر سقز به زندان و تبعید فقط به جرم شرکت در مراسم اول ماه مه به این نیت است که به خیال خودشان در اراده و عزم ما برای رسیدن به اهداف طبقاتیمان تاثیر منفی داشته باشند به همین خاطر است که به نظر ما وظیفه هر انسان کارگر و بشر دوست و زحمتکشی است که صدای اعتراضش را در دفاع از کارگران سقز بلند کند و خواستار لغو احکام صادره باشد.*

زنده باد اتحاد کارگران

جمعی از کارگران کارگاههای سنندج

۲۵/۸/۱۳۸۴

برگزاری و شرکت در مراسم روز جهانی کارگر طبق مقوله نامه های سازمان جهانی کار، که به امضای دولت جمهوری اسلامی نیز رسیده است، حق هر کارگری است و نمی توان هیچ کس را به خاطر برگزاری یا شرکت در چنین مراسمی محکوم کرد، چه رسد به این که چنین مراسمی اصلاً برگزار نشده باشد و هیچ سخنرانی در آن صورت نگرفته باشد. با این اوصاف و با استناد به چه قانونی می توان کسی را که هیچ جرمی مرتکب نشده محکوم کرد و به زندان انداخت؟ آیا این است نمونه عدالت اسلامی دستگاه قضایی؟ و اگر غیر از این است دستگاه قضایی باید این احکام ناعادلانه را هر چه زودتر لغو کند، شاید بتواند گوشه ای از ستمی را که در این مدت به ما رفته است جبران کند. من به این وسیله به این حکم ناعادلانه اعتراض می کنم و صدای اعتراض خود را بلند می کنم تا هر آن کس که گوشه ای برای شنیدن دارد صدای مرا بشنود و از همه کارگران و فعالان کارگری، از همه تشکل ها، اتحادیه ها و سازمان های کارگری، و از همه انسان های آزادی خواه و حق طلب در سراسر ایران و جهان می خواهم که با من و دخترم هم صدا شوند و به این ستمی که بر ما رفته است و به این احکام نا عادلانه اعتراض کنند.

منیژه گازرانی

همسر محسن حکیمی

۲۲/۸/۱۳۸۴

منیژه گازرانی

در ۱۲ اردیبهشت سال ۱۳۸۳ (اول ماه مه ۲۰۰۴) همسر من، محسن حکیمی، به دعوت جمعی از کارگران خباز شهر سقز برای سخنرانی در مراسم روز جهانی کارگر (اول ماه مه) به این شهر دعوت شد. اگرچه کارگران برای برگزاری مراسم خود درخواست مجوز کرده بودند، اما در ظهران روز به کارگران اعلام شد که با درخواست مجوز آنان موافقت نشده است. پس از اعلام این خبر در ساعت ۵ بعد از ظهر، همسر من همراه کارگرانی که مهمان آن ها بود، قبل از هر اقدامی دستگیر و روانه زندان شد.

این مراسم هرگز برگزار نشد. هیچ تجمعی صورت نگرفت و به همسر من فرصت داده نشد کلامی بر زبان آورد.

به واسطه این جرم مرتکب نشده همسر من، محسن حکیمی، پس از دوازده روز اعتصاب غذا همراه ۶ تن دیگر از کارگران دستگیر شده در اعتراض به دستگیری غیرقانونی خود و پس از سپردن وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی و بارها و بارها احضار شدن به دادگاهی که طی یک سال و نیم هربار به بهانه ای به زمان دیگری موکول می شد، سرانجام به دو سال زندان محکوم شد. از سایر کارگران دستگیر شده، محمود صالحی به ۵ سال زندان و سه سال تبعید، جلال حسینی به ۳ سال زندان، محمد عبدی پور و برهان دیوارگر هر یک به ۲ سال زندان محکوم شدند.

ما محکوم میکنیم

همانطور که به اطلاع رسیده بیدادگاه جمهوری اسلامی در سقز محمود صالحی، رهبر و چهره‌ی سرشناس جنبش کارگری ایران، را به جرم تلاش برای بزرگداشت اول ماه مه سال ۲۰۰۴ میلادی به پنج سال حبس و سه سال تبعید محکوم کرده است. این بیدادگاه همچنین جلال حسینی از فعالان جنبش کارگری را به ۳ سال زندان محکوم کرده است.

این فعالین کارگری دو تن از ۷ تن دستگیر شدگان اول ماه سقز هستند که فعالیت و مبارزه شان جنبه وسیع جهانی پیدا کرد و پشتیبانی گسترده و نیرومندی کسب نمود. آنها در داخل کشور نیز به صورت مظهر پایداری در برابر تحمیل بی حقوقی به طبقه کارگر درآمدند و از حمایت مردم کارگر و زحمتکش برخوردار شدند.

محکوم کردن این فعالین کارگری در تداوم تشدید فشار بر کارگران مبارز، جوانان معترض در کردستان و بقیه نقاط ایران، زنان تحت ستم و حق خواه و مردم آزاده انجام گرفته است. جمهوری اسلامی به خیال خام خود میخواهد از این طریق به فعالین ایجاد تشکلهای کارگری و کوشندگان بهبود وضعیت مادی و معنوی طبقه کارگر چنگ و دندان نشان دهد و آنها را به عقب نشینی وادارد.

جمهوری اسلامی در یکسال و نیم پیش به بهانه‌های واهی دادگاه این فعالان کارگری را عقب انداخت تا موج اعتراضات و پشتیبانی از این مبارزین فرونشیند و نیش خود را بزند. انجمن کارگری جمال چراغ‌ویسی ضمن محکوم کردن حکم بیدادگاه اسلامی از تمام فعالان و تشکلهای کارگری و حقوق بشری و همه انسانهای آزاده در داخل و خارج دعوت بعمل میاورد تا با ایجاد جمعهای پشتیبانی، شرکت در اکیسونهای مختلف و ایجاد صندوقهای مالی پشتیبانی به جمهوری اسلامی نشان دهند که موج اعتراض و پشتیبانی از این فعالان نه تنها فورکش نکرده که تیزتر هم شده است.

حکم محکومیت محمود و جلال باید لغو گردد هرگونه اتهام علیه بقیه دستگیرشدگان اول ماه مه باید پس گرفته شود

انجمن کارگری جمال چراغ‌ویسی

۱۲ اکتبر ۲۰۰۵

از: **مایشه جهانپور**

به: **کمیته زنان ICFTU**

موضوع: **حکم غیرقانونی و ناعادلانه برای همسر جلال حسینی**

۲۵ آبان ۱۳۸۴

دستگاه قضائی شهر سقز همسر را بخاطر تلاش برای شرکت در مراسم روز جهانی کارگر به ۳ سال زندان محکوم کرده است. من روز اول ماه مه ۲۰۰۴ به اتفاق همسر و دوستانش عازم پارک کودک شهر سقز بودیم. همه بخاطر این خوشحال بودیم چرا که میرفتیم تا در جشن روز خودمان شرکت کنیم که ناگهان نیروهای مسلح بما حمله کردند و اجازه ندادند به پارک برسیم. آنها جلال را به همراه ۴۹ تن دیگر به اتهام تجمع غیرقانونی بازداشت کردند. خانواده‌ها و جمعی از مردم سقز اعتراض کنان به دم دادگاه رفتیم و کردستان قضائی را زیر فشار گذاشتیم تا ۴۳ نفر را آزاد کردند، اما جلال به همراه آقایان محمود صالحی، محمد عبدی پور، محسن حکیمی، برهان دیوارگر، هادی تنومند و اسماعیل خودکام در بازداشت ماندند. سازمانها و گروههای زیادی در خارج و داخل حکومت را تحت فشار گذاشتند تا بالاخره بعد از ۱۲ روز همسر و بقیه آزاد شدند. یکی از سازمانهایی که از زندانیان اول ماه مه پشتیبانی کرد شما بودید که جای بسی سپاسگزاری است. من امروز و دوباره به شما رجوع میکنم تا صدایتان را علیه این حکم ناعادلانه بلند کنید و به کمک ما بشتابید.

همسر يك کارگر ماهر، سختکوش و با استعداد است که بدلیل فعالیتهای کارگری در لیست سیاه بعضی از کارفرماها قرار دارد. گناه او نیز اینست که میخواهد کارگران دارای شرایط کاری مناسب، دستمزد مکفی و حقوق اجتماعی عادلانه باشند. او آنها را تشویق میکند سازمان یابند و علیه تجاوز به حقوق کارگری مبارزه کنند. خیلی از کارگران بیکارند و آن عده‌ای نیز که کار دارند، فاقد امنیت شغلی، ایمنی در محیط کار، دستمزد مناسب و حقوق عادلانه‌اند. همسر اگر اجازه می‌یافت در مراسم اول ماه مه شرکت کند راجع به این مسایل صحبت میکرد. اما او نه تنها دستگیر شد، بلکه همانطور که گفتم در لیست سیاه بعضی از کارفرماها نیز قرار دارد. البته او بدلیل سختکوشی و برخورداری از چند نوع مهارت هنوز قادر به کسب درآمد هست. ما به فکر بیکاران هستیم. به فکر کسانی هستیم که با داشتن دو کار هنوز نمیتوانند مخارج خانواده‌شان را تامین کنند. برای مثال من همسر يك کارگر را میشناسم که شش ماه پیش به پسرش قول داده يك کت برایش بگیرد تا در سرمای سخت زمستان سقز راحت‌تر بتواند خود را به مدرسه‌اش برساند و هنوز قادر به این خرید نشده‌است. میلیونها کارگر در ایران وضعی مشابه این خانواده دارند. من، همسر و همه کارگران حق دارند علیه این بی‌عدالتی فریاد اعتراض بردارند. من معتقدم که همسر را زندانی میکنند تا اگر کسی خواست علیه بی‌حقوقی کارگران اعتراض بکند و آنها را به ایجاد تشکلهای خود تشویق کند بفهمد که زندان در انتظار اوست. من يك زن معترض علیه بیعدالتی و مادری هستم که آینده بهتری را برای بچه‌های خود و دیگر بچه‌ها خواستارم و به این دلیل نسبت به فعالیتهای کارگری همسر احساس افتخار میکنم و محکومیت او به زندان را محکوم می‌نمایم. من از سازمان کارگری شما بعنوان يك سازمان حق طلب تقاضا دارم بار دیگر به پشتیبانی از ما برخیزید محکومیت ناعادلانه زندان همسر جلال حسینی و هم‌زمان او، محمود، محسن، محمد و برهان را محکوم کنید و با ما همقدم باشید تا مقامات قضائی را واداریم در دادگاه فرجام این احکام را لغو و این فعالان کارگری را کاملاً تبرئه نمایند.

با احترام

مایشه جهانپور

به تمامی فعالان و پیشروان جنبش کارگری

با سلام های گرم

همکاران! همان طور که تا کنون بسیاری از شما با خبر شده اید، ۵ تن از کارگران پیشرو جنبش کارگری ایران به نام های آقایان جلال حسینی، محسن حکیمی، برهان دیوارگر، محمود صالحی و محمد عبدی پور که قصد برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در اول ماه مه ۲۰۰۴ (۱۳۸۴) را داشتند به زندانهای از ۲ تا ۵ سال محکوم شده اند. آن ها قبل از این که مراسم خود را برگزار کنند دستگیر و پس از ۱۲ روز زندان توأم با اعتصاب غذا از زندان آزاد شدند و اکنون ۱۸ ماه پس از آن تاریخ و تشکیل جلسات متعدد دادگاه و فشارهای روانی بر آنان و خانواده هایشان و صرف هزینه ایاب و ذهاب و مصائب دیگر با این محکومیت های سنگین رو به رو شده اند.

ما کارگران اعضای کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری در صنایع خودروسازی و تعدادی دیگر از فعالان کارگری این صنایع احکام زندان همکارانمان را محکوم می کنیم و از تمامی فعالان و پیشروان جنبش اجتماعی طبقه کارگر می خواهیم که این اقدام ضدانسانی و قرون وسطانی را که حتی با قوانین خود جمهوری اسلامی هم منافات دارد (زیرا حتی بر اساس این قوانین هم جرمی به وقوع نپیوسته است) به هر شکل ممکن محکوم کرده

و با حرکات اعتراضی خود صادرکنندگان این احکام ضد کارگری را وادار به لغو آن ها کنند.

صدور چنین احکامی یک بار دیگر به ما هشدار می دهد که کارگران ایران با چه استبداد و خفقانی رو به رو هستند، استبداد و خفقانی که حتی تاب تحمل برگزاری یک مراسم مسالمت آمیز را ندارد و کارگرانی را که فقط قصد برگزاری این مراسم را داشته اند با چنین محکومیت هائی سرکوب می کند. جمهوری اسلامی در حالی که مقابله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار را امضا کرده است حتی اجازه نمی دهد که کارگران از مفاد آن ها مطلع گردند. از طرف دیگر، این احکام در شرایطی صادر می گردد که کارگران ایران از نظر اقتصادی در بدترین وضعیت ممکن قرار دارند. سطح دستمزدها به مراتب از خط فقر پائین تر است، بهره کشی در بیشترین حد ممکن است، به خاطر پائین بودن دستمزد و سطح زندگی مجبور به اضافه کاری هستیم، اکثریت ما رسمی نیستیم و با قراردادهای پیمانی بدون تاریخ که تا کنون کمتر کارگری موفق به خواندن متن آن ها شده است کار می کنیم، جمعیت بیکار رو به افزایش است، کارگران قدیمی هر دم در معرض بازخریدی قرار دارند و جوانان بدون برخورداری از کمترین امنیت شغلی همواره بخت بیکاری را بالای سر خود می بینند. وقتی

این ها را کنار هم می گذاریم به علت صدور این احکام سنگین زندان و تبعید برای فعالان و پیشروان جنبش کارگری پی می بریم. آری، هراس از متشکل شدن جنبش کارگری علیه سرمایه داری منحوس حاکم است که باعث صدور این احکام گردیده است.

ما، ضمن پیشروی به سوی متحد شدن علیه نظام سرمایه داری حاکم، بار دیگر شما فعالان و پیشروان جنبش کارگری را به بسیج کارگران برای مبارزه جهت لغو احکام ناعادلانه فوق فرا می خوانیم.

دستان شما را به گرمی می فشاریم.

تهران، جاده مخصوص کرج،
اعضای کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری و تعداد دیگر از فعالان جنبش کارگری در کارخانه های ایران خودرو، پارس خودرو، پروژه ال ۹۰ در پارس خودرو، سازه گستر سایپا، و مالیبل سایپا

رونوشت به:

سازمان عفو بین الملل
(Amnesty International)

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های مستقل کارگری (ICFTU)

سازمان جهانی کار (ILO)

جمعی از کارگران، زندانیان سیاسی و خانواده هایشان در شهر سنندج در محکومیت صدور حکم برای فعالین کارگری

جمعی از کارگران، زندانیان سیاسی و خانواده هایشان در شهر سنندج ضمن صدور اطلاعیه ای صدور حکم زندان و تبعید برای فعالین کارگری را از سوی دستگاه قضائی رژیم محکوم کرده اند.

در این بیانیه آمده است، ما جمعی از کارگران، زندانیان سیاسی و خانواده هایمان در شهر سنندج صدور حکم علیه فعالین کارگری سقز را شدیداً محکوم نموده و خواستار آزادی هر چه سریعتر آنان هستیم.

ما از تمامی تشکلهای کارگری و نهادهای مدافع حقوق بشر در ایران و جهان می خواهیم برای لغو حکم و آزادی فعالین کارگری شهر سقز تلاش نمایید چون آنان بخاطر حق قانونی خود یعنی مراسم روز جهانی کارگر و ایجاد تشکل آزاد کارگری به زندان محکوم شده و این چنین مورد یورش قرار گرفته اند.

دفاع از فعالین کارگری دفاع از روز جهانی کارگر، دفاع از محمود صالحی و دیگر کارگران و دفاع از آزادی حقوق صنفی و سیاسی کارگران است.*

زنده باد آزادی برابری

زنده باد اتحاد کارگران سراسر جهان

پیش به سوی اتحادیه های مستقل

کارگری

جمعی از کارگران، زندانیان سیاسی و خانواده هایشان در شهر سنندج

به سازمانهای کارگری جهانی به سازمان کارگری زنان ICFTU

کمیته هماهنگی واحد مریوان و فعالین و انقلابیون این شهر در مورد صدور حکم برای فعالین کارگری

اطلاعیه مشترک کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری منطقه غرب ایران واحد مریوان و جمعی از فعالین و انقلابیون این شهر در مورد صدور حکم برای فعالین کارگری

برای همه خواستاران آزادی برای تمامی مجامع کارگری و تشکلهای مردمی برای تمامی کسانی که قلبشان برای آزادی میتپد

به هر صورتی که برایتان امکان دارد نسبت به صدور حکم برای فعالین کارگری سقز اعتراض نمایید.

این احکام کاملاً غیر عادلانه و یورش است به تمامی کارگران و خواستهها و مطالبات کارگران و زحمتکشانشان.

این کارگران جهت رفاه و آسایش برای تمامی جامعه تلاش نموده، متهم شده و به جرم تلاش برای روز جهانی کارگر دستگیر و زندانی شدند.

ما این احکام را محکوم کرده و بار دیگر خواستار لغو این احکام هستیم.

زنده باد اتحاد کارگران

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری منطقه غرب ایران واحد مریوان و جمعی از فعالین و انقلابیون مریوان

۸۴/ ۸/ ۲۳

حق خوریها، در لیست سیاه صاحبان نانوآخانه ها قرار گرفت و حال بیکار است.

اگر از اول ماه ۲۰۰۴ تا حالا خانواده ما و سایر زندانیان اول ماه مه سقز تحت فشاریم بخاطر همین فعالیتهای کارگری محمد عبدیپور و دوستان اوست. او در حال حاضر عضو کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری است. او در کنار بقیه فعالین کارگران را تشویق میکند تا اتحادیهها و سایر تشکلات مورد نظر خود را بسازند. او اعتقاد دارد که اگر کارگران بتوانند انجمن صنفی، اتحادیه و سندیکا داشته باشند میتوانند برای بدست آوردن همان حقوقی مبارزه کنند که کارگران دنیا از آن برخوردارند. او نمیخواهد کسی بخاطر شرکت در روز جهانی کارگر زندانی شود و تحت فشار قرار بگیرد. نمیخواهد هیچ فعال کارگری بخاطر دفاع از حقوق موکلینش در لیست سیاه قرار بگیرد. او میخواهد کارگران از دستمزد مکفی، حقوق بیمه و از آزادی و احترام برخوردار باشند.

اعتراض شما به حکم زندان محمد و بقیه و وارد کردن فشار برای تبرئه کامل آنها موجب دلگرمی بقیه فعالین کارگری خواهد شد. تا کی باید کارگر در این کشور بیحقوق باشد، بیکار باشد و یا با دستمزد کم و قرار داد سفید و یا بطور موقت طوری کار کند که هر وقت کارفرما اراده کرد اخراجش کند؟

با تشکر از شما

لطیفه قیطاسی

۵/۱۹/۱۳۸۴

اعتراض به خشونت پلیس اعتصاب غذا کرده بودند. من، همسران سایر بازداشتشدگان و جمعی از مردم سقز از فردای اول ماه مه دم در دادگاه بودیم و معترضانه خواستار آزادی همسرانمان شدیم. در آن دوازده روز مردم شرافتمند سقز، فعالین و تشکلهای کارگری در شهرهای ایران و شما، سازمانهای کارگری، به دولت فشار آوردید تا آنها را آزاد کردند. بعد از آزادی تازه فشارهای ناشی از حضور جاسوسان در اطراف خانه ما شروع شد. اینهمه فشار برای چیست؟

محمد عضو انجمن صنفی خبازان سقز و کارگر نانوآخانه است. او در سالهای ۷۳ و ۸۳ با رای آزادانه ی کارگران بعنوان عضو رهبری انجمن انتخاب شد. او در این مسئولیت همراه بقیه همکاریهای چنان به خوبی از حقوق کارگران دفاع کرد که محبوب آنها شد. صاحبان نانوآخانهها، اداره کار و اداره اطلاعات که این دفاع جانانه را دیدند در انتخابات جدید در سال ۸۳ به کارگران گفتند که حق ندارند محمد را انتخاب کنند و با اینحال اکثریت کارگران به او رای دادند. اداره اطلاعات نیز بلافاصله آن رای گیری دموکراتیک و آزاد را لغو کرد. محمد از آن بعد، بدلیل دفاع پیگیرانه از حقوق موکلانش و افشای فشار بر کارگران، دزدیها و

من لطیفه قیطاسی هستم و این نامه را برای شما می نویسم تا به حکم محکومیت به زندان دستگیر شده گان اول ماه مه هشتاد و سه شهرستان سقز اعتراض کنید و از دولت ایران بخواهید احکام آقایان محمود صالحی، جلال حسینی، محمد عبدیپور، محسن حکیمی و برهان دیوانگر را لغو کند.

مقامات قضائی دادگاه انقلاب سقز محمد و یارانش را به زندان محکوم کرده اند صرفاً به این خاطر که در اول ماه مه ۲۰۰۴ میخواستند به پارک کودک بروند و روز جهانی طبقه ی خود را جشن بگیرند. کجای دنیا برگزاری و شرکت در مراسم اول ماه مه جرم است؟

تازه مشکل من و محمد عبدیپور و مشکل خانواده ی محکوم شدگان دیگر اول ماه مه، فقط این محکومیت به زندان نیست. از همان روز اول ماه مه پارسال برایمان دردسر درست کردند. مامورین مسلح در روز جهانی کارگر ۲۰۰۴ به ما که عازم محل برگزاری مراسم بودیم حمله کردند خانه ما را تفتیش کردند و مورد بی احترامی قرار گرفتیم درحالیکه بطور کاملاً مسالمت آمیز عازم محل بودیم. محمد را همراه دوستانش دوازده روز در زندان نگه داشتند در حالیکه در اعتراض به بازداشت غیرقانونی خود و نیز در

ما احکام صادره دادگاه انقلاب سقر را محکوم می کنیم

سرانجام بعد از ۱۱۵ سال بلاتکلیفی و چندین بار احضار نمودن جهت محاکمه کردن، دادگاه در مورخه ۱۸ و ۲۱ آبان ۱۳۸۴ رأی های خود را بر علیه ۵ نفر از دوستانمان به شرح زیر صادر کرد:

۱- محمود صالحی به ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید ۲- جلال حسینی به ۳ سال زندان ۳- محسن حکیمی و محمد عبدی پور و برهان دیوارگر هر کدام به ۲ سال زندان تعزیری محکوم شدند.

در واقع این احکام به شیوه ای غیر عادلانه صادر شد. ما، ضمن محکوم کردن احکام صادره علیه رفقایمان، حمایت بی دریغ خود را از هر طریق ممکن ابراز می داریم.*

**هادی تنومند و اسماعیل خودکام، از دستگیرشدگان
اول ماه مه ۱۳۸۴ شهرستان سقر**

۵/۹/۱۳۸۴

حکم صادره علیه فعالان کارگری را محکوم می کنیم

بنا به اطلاع رسیده رژیم اسلامی سرمایه داران ایران حکمی علیه تعدادی از فعالان جنبش کارگری، آقای محمود صالحی به پنج سال زندان و سه سال تبعید و آقای جلال حسینی به سه سال زندان و آقای محسن حکیمی فعال کارگری و نویسنده و عضو کانون نویسندگان ایران و آقایان محمد عبدی پور و برهان دیوارگر هر کدام به دو سال زندان صادر نموده است. ما ضمن محکوم کردن این احکام ناعادلانه خواستار ایجاد تشکل های آزاد برای کارگران و نویسندگان هستیم و این را حق هر انسانی می دانیم که از حقوق خود دفاع کرده و آنها را به کرسی بنشانند. قطعاً هیچ نویسنده، شاعر و روشنفکر واقعی زانویس را در مقابل بی عدالتی و دیکتاتوری خم نخواهد کرد و همگام با همه ستمدیدگان در صف واحدی قرار خواهند گرفت.*

**جمعی از شاعران، نویسندگان و
روشنفکران مستقل "پاوه"**

۲۸/۸/۸۴

ما خواهان لغو فوری احکام صادره برای فعالین کارگری سقر می باشیم

**کارگران، زحمتکشان،
مردم آزادیخواه و عدالت طلب**

در اول ماه مه روز جهانی کارگر ۱۳۸۳ جمعی از کارگران همراه با خانواده هایشان در شهرستان سقر تصمیم به برگزاری این روز گرفتند ولی قبل از برگزاری مراسم توسط نیروهای اطلاعاتی و لباس شخصی ها مورد هجوم و ضرب و شتم قرار گرفتند که در این میان حدود ۵۰ نفر دستگیر و روانه زندان شدند که سرانجام بغیر از ۷ نفر از دستگیر شدگان سایرین شب اول از زندان آزاد شدند که این ۷ نفر پس از ۱۲ روز در زندان و اعتصاب غذا با وثیقه های سنگین آزاد شدند. پس از ۱۹ ماه بلاتکلیفی و چند بار اخطار نمودن جهت محاکمه تا بالاخره در مورخه های ۱۸، و ۱۳۸۴/۸/۲۱ رأی دادگاه به شیوه ای غیرمنصفانه و دور از عدالت واقعی به شرح زیر به وکلای آنها ابلاغ گردید:

محمود صالحی به ۵ سال حبس و ۳ سال تبعید به شهرستان قروه
جلال حسینی به سال حبس
محسن حکیمی، محمد عبدی پور و برهان دیوارگر هر کدام به ۲ سال حبس محکوم گردیدند.

دو نفر دیگر به نام های اسماعیل خودکام و هادی تنومند منع تعقیب شدند.

در حالی چنین احکام سنگینی برای ۵ نفر از محکومین فوق الذکر صادر می شود که:

جمهوری اسلامی ایران مقوله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازملن جهانی کار که دایر بر حق ایجاد تشکلهای مستقل کارگری می باشد و طبق ماده ۶۳ قانون کار، جمهوری اسلامی اجرای مراسم روز جهانی کارگر را پذیرفته است.

با استناد به ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی با توجه به شکل نگرفتن هیپگونه جمعی که در احکام صادره توسط دادگاه بر آن تأکید شده است این احکام فاقد وجه قانونی است. ما با تمام وجود برای تبرئه نمودن محکومین همراه و هماهنگ با سایر پشتیبانان و حمایت کنندگان داخل و خارج تلاش می کنیم و خواهان لغو احکام صادره هستیم.*

**از طرف جمعی از کارگران و فعالین کارگری
شهرستان بوکان**

به "کمیته دفاع از حقوق دستگیر شدگان اول ماه مه" پیوندید!

کارگران! مردم شریف و آزاده!

در ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۳ (اول ماه مه ۲۰۰۴) جمعی از کارگران سقز کوشیدند به مناسبت روز جهانی کار در این شهر مراسمی برگزار کنند. کارگران برای مراسم خود درخواست مجوز کرده بودند، اما فرمانداری سقز ظهر همان روز اعلام کرد که به مراسم مجوز نمی دهد. همسران ما، محمود صالحی، جلال حسینی، محمد عبدی پور و محسن حکیمی، همان طور که در احکام آنها هم آمده به طرف محل مراسم حرکت کردند تا به مردم بگویند مراسم برگزار نمی شود و از آنان بخواهند متفرق شوند. اما پیش از رسیدن به محل و قبل از هر اقدامی همراه ده ها نفر از کارگران که از گوشه و کنار شهر به محل مراسم نزدیک می شدند، دستگیر شدند. آنان روانه زندان شدند بی آن که هیچ مراسم و تجمعی برگزار شده باشد و آن ها فرصت پیدا کرده باشند در باره مسائل و مشلات کارگران صحبت کنند. با اعتراض و تلاش مردم، به جز ۷ نفر از جمله همسران ما همه دستگیرشدگان آزاد شدند. این ۷ نفر پس از ۱۲ روز زندان و اعتصاب غذا و سپردن وثیقه های سنگین تا ۲۰۰ میلیون تومان آزاد شدند، و اکنون پس از ۱۸ ماه احضار پیاپی به دادگاه، به استثنای دو نفر که برایشان قرار منع تعقیب صادر شده است، پنج نفر بقیه به زندان محکوم شده اند: محمود صالحی ۵ سال زندان و ۳ سال تبعید، جلال حسینی ۳ سال زندان، و محسن حکیمی، محمد عبدی پور و برهان دیوارگر هر یک ۲ سال زندان. برگزاری روز جهانی کارگر طبق مقاله

زحمتکشی هستند که جز دفاع از حقوق حقه خود و سایر کارگران هیچ قصد دیگری نداشته اند، و همواره خواستار یک زندگی آزاد و انسانی و فارغ از فقر، بیکاری، بی حقوقی و بهره کشی بوده اند. ما به تلاش آن ها افتخار می کنیم، از زندگی با چنین انسانهایی به خود می بالیم و احکام محکومیت آنان را عین بی عدالتی می دانیم. ما با صدای بلند به این احکام اعتراض می کنیم و از همه کارگران، سازمان ها، نهادها و تشکل های کارگری، و از همه آزادیخواهان و حق طلبان می خواهیم که با ما و فرزندانمان همصدا شوند و به این احکام ناعادلانه اعتراض کنند.

ما با پاسخ مثبت به فراخوان همسرانمان برای ایجاد "کمیته دفاع از حقوق دستگیر شدگان اول ماه مه" نخستین گام را برای تشکیل این کمیته برمی داریم و از همه کارگران، معلمان، دانشجویان، زنان، حقوقدانان، نویسندگان، دانشگاهیان و تمام گروه های اجتماعی دیگر که درد کارگران را می فهمند و خواهان عدالت و آزادی هستند دعوت می کنیم که برای اعتراض به این احکام ناعادلانه به "کمیته دفاع از حقوق دستگیرشدگان اول ماه مه" پیوندند تا با هم از آزادی انسان های شریفی دفاع کنیم که جز آزادی انسان چیز دیگری نمی خواهند.*

مایشه جهانپور، همسر جلال حسینی

نجیبه صالح زاده، همسر محمود صالحی

لطیفه قیاسی، همسر محمد عبدی پور

منیژه گازرانی، همسر محسن حکیمی

۲/۹/۱۳۸۴

نامه های سازمان جهانی کار، که به امضای جمهوری اسلامی نیز رسیده است، حق هر کارگری است و نمی توان کارگرانی را که تازه فقط قصد برگزاری این مراسم را داشته اند برای این محکوم و روانه زندان کرد. همسران ما قصد برگزاری مراسمی مسالمت آمیز داشته اند. آنان قصد داشتند در این روز، که روز همه کارگران در سراسر جهان است، از حقوق کارگران دفاع کنند، از حق داشتن کار، امنیت شغلی، دستمزد مناسب، حق داشتن تشکل های مستقل و حق برخورداری از یک زندگی انسانی و شرفتمندانه. آیا همین ها نیست آنچه دستگیرکنندگان و محکوم کنندگان همسران ما نمی خواستند گفته شود؟ در شرایطی که فقر و بیکاری بیداد می کند و کارگران مجبورند برای به دست آوردن کار و سیر کردن شکم خود و خانواده های خود روزها پشت درهای بسته کارخانه ها در انتظار بمانند و تازه اگر موفق شوند کار کنند به هر قرارداد ستمگرانه از جمله قراردادهای موقت و سفید امضاء بدون بیمه، بدون رعایت ایمنی در محل کار، بدون مرخصی و با ساعات کار طولانی و دستمزدهای کیلومترها زیر خط فقر تن دهند. آیا زندانی کردن کارگرانی که خواسته اند از حقوق پایمال شده خود و هم طبقه ای هایشان دفاع کنند خوش خدمتی به سرمایه دارانی که خون ما را می مکند نیست؟ آیا دستگیری و محکومیت همسران ما ضدیست با خواسته های انسانی آن ها نیست؟ به راستی، این بی عدالتی عریان چه توجیهی دارد؟

همسران ما انسان های شریف و

کارگر امروز

از سایت کارگر امروز دیدن کنید.

www.workertoday.com

بارو

Editor: Iraj Azarin

سردبیر: ایرج آزرین

editorbaroo@yahoo.se

هیات تحریریه: احسان کاوه

رضا مقدم، سودابه مهاجر

www.wsu-iran.org

دبیر کل کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری در نامه ای شدید الحن به احمدی نژاد، حکم زندان فعالین کارگری را محکوم کرد

۱۰ نوامبر ۲۰۰۵

آقای رئیس جمهور محترم

از زمان به روی کار آمدن شما تا کنون، من چندین بار لازم دیده ام که به شما نسبت به نقض حقوق اولیه اتحادیه ای اعتراض کنم.

من از سوی کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری (ICFTU) که بیش از ۱۴۵ میلیون کارگر متشکل در ۲۳۴ اتحادیه کارگری در ۱۵۴ کشور و منطقه در جهان را نمایندگی می کند، حکم زندان صادر شده علیه محمود صالحی و جلال حسینی را شدیداً محکوم می کنم.

به اطلاع ICFTU رسیده است که دیروز (۹ نوامبر) محمود صالحی نماینده سابق سندیکای کارگران خباز در سقز و از اعضای بنیان گذار کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل مستقل کارگری، به پنج سال زندان و سه سال تبعید به شهر قروه محکوم شده است. همچنین جلال حسینی از اعضای سندیکای کارگران خباز به سه سال زندان محکوم گردیده و هادی تنومند

و اسماعیل خودکام تبرئه شده اند. این چهار نفر به همراه محسن حکیمی، برهان دیوانگر و محمد عبدی پور بعد از شرکت در مراسم مسالمت آمیز اول ماه مه ۲۰۰۴ متهم شدند که به تشکیلات سیاسی و غیر قانونی کومله وابسته هستند. محسن حکیمی، برهان دیوانگر و محمد عبدی پور در انتظار حکم دادگاه به سر می برند.

ICFTU مطلع شده است که محمود صالحی، جلال حسینی و هادی تنومند از اتهام وابستگی به کومله تبرئه شده اند. اما علیرغم این واقعیت، صالحی و حسینی طبق ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی که ۲ تا ۵ سال مجازات زندان را برای تجمع جهت توطئه علیه امنیت ملی مقرر می دارد، به زندان محکوم شده اند. ICFTU نمی داند که آیا جرایم دیگری نیز موجب صدور حکم زندان برای این دو نفر شده است یا نه. ICFTU مصرانه در خواست کرده بود که در جریان دادگاه حضور داشته باشد تا اطمینان یابد که محاکمات بطور عادلانه صورت می گیرد و نیز از

جزئیات اتهامات علیه متهمین آگاه گردد.

ICFTU به این نتیجه رسیده است که صالحی و حسینی به دلیل فعالیت های کارگری به زندان محکوم شده اند. بخصوص با توجه به این واقعیت که دستگیری اولیه آنان بعد از شرکت آنها در جشن اول ماه صورت گرفت و مدت کوتاهی بعد از آن، مورد اتهام قرار گرفتند. بعلاوه در جریان دادگاه، دادستان، فعالیت های اتحادیه ای آقای صالحی، از جمله ملاقات ایشان با نمایندگان ICFTU را به عنوان جرم علیه او مطرح کرد.

ICFTU از صدور این احکام منزجر شده است. این احکام نشان می دهد که دولت شما برای حقوق اولیه اتحادیه ای، مانند آزادی تشکل، هیچ احترامی قایل نیست. ICFTU مایل است یک بار دیگر تاکید کند که کمیته آزادی تشکل سازمان جهانی کار (ILO) از دولت شما خواسته است که اتهامات علیه ۷ نفر از رهبران کارگری در ارتباط با مراسم اول ماه مه ۲۰۰۴ در سقز را پس بگیرد. دولت شما به

دلیل عضویت ایران در سازمان جهانی کار ILO موظف است که حق آزادی تشکل و بنابراین حق آزادی سازماندهی را رعایت کند. بر مبنای این اصول، کارگران حق دارند که در مراسم مسالمت آمیز اول ماه مه شرکت کنند و با سازمانهای کارگری در جهان مانند ICFTU همکاری کنند. قصور ایران در رعایت تعهدات خود نسبت به ILO چهره این کشور در خارج را لکه دار کرده و به اعتماد بین المللی نسبت به دولت شما آسیب می رساند. ICFTU مصرانه از شما می خواهد که جهت لغو فوری احکام صادر شده علیه آقایان صالحی و حسینی، همه اقدامات لازم را به عمل آورید. ICFTU همچنین از شما می خواهد که تضمین کنید که تمام اتهامات علیه آقایان محسن حکیمی، محمد عبدی پور و برهان دیوانگر پس گرفته شود و نیز اتهامات علیه آقای دیوانگر در ارتباط با دستگیری ایشان در ۷ اوت ۲۰۰۵ رفع گردد.

با احترام: دبیر کل

ترجمه و تکثیر از:

اتحاد بین المللی در حمایت

از کارگران در ایران

آدرسهای تماس مستقیم

با

اتحاد سوسیالیستی کارگری:

wsu@home.se

shoramarkazi@yahoo.fr

wsu-t.xarej@home.se

0046-739-397-143

شورای مرکزی:

کمیته خارج:

تلفن:

به پیش! را مشترک شوید!

آدرس ای-میل خود را برای ما بفرستید تا به پیش! برایتان ارسال شود.

اگر مایلید نسخه چاپی به پیش! را دریافت

کنید، آدرس پستی خود را برای ما بفرستید.

نسخه چاپی به پیش! رایگان است و تنها

هزینه پست بعهده مشترکین است.

رئیس کنگره کار کانادا خواستار رفع اتهامات از فعالین کارگری شد

۱۵ نوامبر ۲۰۰۵
آقای محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور

من این نامه را به نمایندگی از بیش از سه میلیون عضو کنگره کار کانادا (CLC) به شما می نویسم. به اطلاع ما رسیده است که محمود صالحی، رئیس سندیکای کارگران خباز شهر سقز و از فعالین سرشناس کارگری، به پنج سال زندان و سه سال تبعید و جلال حسینی، عضو این سندیکا به سه سال زندان محکوم شده اند. همچنین محسن حکیمی، برهان دیوارگر و محمد عبیدی پور هر کدام به دو سال زندان محکوم گردیده اند. به این ترتیب، پنج نفر از هفت نفری که در آغاز مورد اتهام قرار گرفته بودند، به زندان محکوم شده و دو نفر دیگر، هادی تنومند و اسماعیل خودکام تبرئه شده اند.

هفت نفر یاد شده از تاریخ ماه مه ۲۰۰۴ به بعد مورد بازداشت و آزار و اذیت قرار گرفته اند. آنها به این دلیل با این مصائب روبرو بوده اند که خواسته اند از حقوق خویش از جمله از حق خود برای شرکت در جشن روز جهانی کارگر استفاده کنند.

به دلیل عضویت ایران در سازمان جهانی کار (ILO) دولت شما موظف است که حق آزادی تجمع و بنا بر این حق آزادی تشکل را رعایت کند. این حق کارگران است که بدون مزاحمت نیروهای دولتی و یا امنیتی، در جشن روز جهانی کارگر شرکت کنند.

ما قویا از شما می خواهیم که اقدامات لازم را برای لغو فوری و بدون قید و شرط همه اتهامات نسبت داده شده به این رهبران کارگری، به عمل آورید.

ما همچنان به همکاری خود با کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری (ICFTU) برای نظارت بر گسترش حقوق کارگران در ایران ادامه خواهیم داد. منتظر اقدامات فوری و قاطعانه شما در این موارد هستیم.

با احترام

کنت و گورگتی (رئیس کنگره کار کانادا)
رونوشت به:

مدیران و معاونان CLC

کمیته اجرایی CLC

جناب جو فونتانا وزیر کار

جناب پی یر پتی گرو وزیر امور خارجه

گای رابدر دبیر کل ICFTU

سفارت ایران در اوتاوا- کانادا

الکس مکدوناف NDP

ترجمه و تکثیر - از اتحاد بین المللی
در حمایت از کارگران در ایران

احکام چهارتن از دستگیرشدگان اول ماه مه سقز ابلاغ شد

بر اساس دادنامه ای که به وکلای دستگیرشدگان اول ماه مه سقز ابلاغ شده است، احکام صادرشده برای چهار تن از دستگیرشدگان به شرح زیر است:

- ۱- محمود صالحی، ۵ سال زندان و سه سال تبعید در شهرستان قروه
- ۲- جلال حسینی، ۳ سال زندان
- ۳- هادی تنومند، تبرئه
- ۴- اسماعیل خودکام، تبرئه

احکام سه تن دیگر از دستگیرشدگان یعنی محسن حکیمی، محمد عبیدی پور و برهان دیوارگر هنوز به وکلای آنان ابلاغ نشده است.

طبق دادنامه ابلاغ شده، چهارنفر فوق از اتهام وابستگی به کومه له تبرئه شده اند و احکام بالا بر اساس ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی صادر شده که متن آن چنین است: "هرگاه دو نفر یا بیشتر اجتماع و تبانی نمایند که جرایمی بر ضد امنیت داخلی یا خارج کشور مرتکب شوند یا وسایل ارتکاب آن را فراهم نمایند در صورتی که عنوان محارب بر آنان صادق نباشد به دو تا پنج سال حبس محکوم خواهند شد."

چنان که پیداست، آن چه در اول ماه مه سال ۱۳۸۳ در سقز اتفاق افتاد هیچ ربطی به ماده فوق ندارد، و احکام فوق به کلی بی پایه و بی اساس است و فقط و فقط برای به بند کشیدن فعالان کارگری، خفه کردن صدای آنان و بازداشتن آنان از فعالیت و مبارزه با نظام ضدبشری سرمایه داری صادر شده است. ما این احکام را به شدت محکوم می کنیم و خواهان لغو آن ها و تبرئه بی قید و شرط تمام دستگیرشدگان اول ماه مه سقز هستیم.*

کمیته هماهنگی

برای ایجاد تشکل کارگری

www.komiteyehamangi.com
komiteye_hamangi@yahoo

۱۸/۸/۱۳۸۴

دبیر کل کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری در دومین نامه خود به احمدی نژاد، خواستار لغو احکام زندان فعالین کارگری شد

۱۴ نوامبر ۲۰۰۵
آقای رئیس جمهور محترم

متعاقب نامه قبلی ام به شما، مورخه ۱۰ نوامبر ۲۰۰۵، در مورد احکام دادگاه سقز، مجدداً شما را خطاب قرار می دهم تا اعتراض شدید خود را نسبت به احکام زندان برای محسن حکیمی، برهان دیوارگر و محمد عبدی پور ابراز کنم.

به اطلاع کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری (ICFTU) رسیده است که دادگاه انقلاب سقز، محسن حکیمی، برهان دیوارگر و محمد عبدی پور را نیز هر کدام به دو سال زندان محکوم کرده است. به این ترتیب پنج نفر از هفت نفری که در آغاز متهم شده بودند، یعنی سه نفر بالا بعلاوه محمود صالحی و جلال حسینی به زندان محکوم گردیده اند و دو نفر دیگر (هادی تنومند و اسماعیل خودکام) تبرئه شده اند.

به باور ICFTU محسن حکیمی، برهان دیوارگر و محمد عبدی پور نیز، مانند محمود صالحی و جلال حسینی به دلیل فعالیت های سندیکایی محکوم شده اند. به ویژه با در نظر گرفتن این واقعیت که همه آنان در ابتدا در رابطه با شرکت در جشن روز اول ما مه ۲۰۰۴ دستگیر شدند، و در زمان کوتاهی بعد از آن، مورد اتهام قرار گرفتند. به باور ICFTU صدور این احکام نشان می دهد که دولت شما هیچ احترامی برای حقوق اولیه اتحادیه ای مانند آزادی تجمع قائل نیست. ICFTU مایل است یکبار دیگر تاکید کند که کمیته آزادی تجمع سازمان جهانی کار (ILO) پیش از این، از دولت شما خواسته است که اتهامات نسبت داده شده به این هفت نفر از رهبران کارگری، در ارتباط با مراسم اول ماه مه ۲۰۰۴ در سقز را پس بگیرد.

ICFTU یکبار دیگر، مصرانه از شما می خواهد که اقدامات لازم را برای لغو فوری احکام صادره علیه محمود صالحی، جلال حسینی، محسن حکیمی، برهان دیوارگر و محمد عبدی پور به عمل آورید.

من اطمینان دارم که بیگناهی همکاران ما که نامشان در بالا ذکر شد، در مرحله بعدی روند قضایی، کاملاً ثابت خواهد شد منتظر اقدامات فوری و قاطع شما در این موارد هستیم.

با احترام، دبیر کل

ترجمه و تکثیر از - اتحاد بین المللی
در حمایت از کارگران در ایران

در خواست ICFTU از دبیر کل سازمان جهانی کار برای دخالت در مورد احکام زندان برای فعالین کارگری

۱۰ نوامبر ۲۰۰۵
به دبیر کل سازمان جهانی کار

آقای سومایا

ما از شما تقاضا می کنیم که از سوی محمود صالحی و جلال حسینی که به خاطر شرکت در جشن روز اول ماه مه ۲۰۰۴، دیروز، ۹ نوامبر ۲۰۰۵ هر کدام به ترتیب به پنج سال زندان و سه سال تبعید و سه سال زندان محکوم شدند، ضمن تماس با دولت ایران در این مورد شخصاً مداخله کنید.

این موضوع، بویژه از این لحاظ برای ما اهمیت دارد که آقای صالحی، به احتمال قریب به یقین، به دلیل ملاقات ایشان با فرستادگان کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری ICFTU به زندان محکوم شده است، و نیز اینکه دولت ایران درخواستهای کمیته آزادی تجمع سازمان جهانی کار ILO مبنی بر لغو تمام اتهامات را نادیده گرفته است.

جزئیات بیشتر در این مورد، در نامه پیوست که برای محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور فرستاده ایم، آمده است.

در چنین موقعیتی، من امید دارم که ILO مایل است که لزوم احترام به حقوق بنیادی اتحادیه ای و احترام به درخواست های نهادهای ناظر در ILO را به مقامات ایران یاد آور شود. من بویژه مایلم تاکید کنم که این برای متهمین، مهم است که آنان از حقوق کامل برای درخواست فرجام نسبت به احکام صادره برخوردار باشند، و نیز مراحل قضایی آتی بطور عادلانه، شفاف و در صورت امکان، با حضور ناظران بین المللی انجام گیرد.

ما از اطلاع رسانی بیشتر به شما در این مورد، کوتاهی نخواهیم کرد. پیش از آن اما سیاستگذار خواهیم بود اگر شما، همان گونه، که در بالا در خواست شد، در اسرع وقت ممکنه، با تماس با دولت ایران در این مورد دخالت کنید.

با احترام، دبیر کل

ترجمه و تکثیر از - اتحاد بین المللی
در حمایت از کارگران در ایران

چهارم بهمن روز جانباختگان جنبش کارگری ایران را گرامی بداریم!